Proletari din toate țările, uniți-vă !

Tribuna școlii

Revistă
editată de
Ministerul Educației și Învățămîntului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățămînt, Știință și Cultură

Anul IV (XXV) Nr. 143 (1229)

Vineri 17 mai 1974

8 pagini — 1 leu

CONTEMPORANEITATE CU SEMNIFICAȚIE ISTORICĂ

In educația politică a tineretului școlar un rol important îl au evenimentele politice din viața poporului nostru. Filtrate prin prisma actului educativ, ele devin — pentru profesor și învățător — puternice mijloace de influențare ideologică și morală a elevilor. Iată de ce, pentru școli, aceste evenimente au, alături de însemnătatea lor intrinsecă, o valoare deosebită, specifică.

★

Unul dintre aceste importante momente ale lunii mai a fost aniversarea a 53 de ani de la crearea Partidului Comunist Român. Celebrînd această aniversare, profesorii au găsit în încărcătura ei emoțională, adînci resurse pentru a face pe deplin înțelese elevilor dimensiunile momentului pe care-l reprezintă 8 Mai 1921 în viața societății românești.

Crearea Partidului Comunist Român a dat expresie însăși cerințelor obiective ale dezvoltării noastre sociale, fiind rezultatul istoric al luptei de eliberare națională și socială dusă timp de veacuri de poporul nostru. Conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, arăta că **„Istoria partidului nostru este istoria luptelor sociale și naționale, ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, este istoria nașterii și dezvoltării mișcării muncitorești revoluționare din România".**

Și, același partid care a înfăptuit cele mai nobile idealuri ale strămunilor noștri, același partid în jurul căruia gravitează întreaga societate contemporană și de la care radiază energia și lumina ce pune în mișcare și asigură funcționarea întregului angrenaj al orînduirii sociale este portdrapelul viitorului. **„Partidul nostru,** spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, **este partidul tinereții, al viitorului !"**

Astfel de idei au însuflețit în această lună de miez de primăvară numeroase lecții de istorie, ore de dirigenție, adunări festive școlare care au făcut să vibreze în sufletele elevilor flacăra înaltă a dragostei pentru Partidul Comunist Român.

★

Ziua de 9 Mai marchează două momente istorice care, deși îndepărtate în timp, au constituit pentru educatori un egal prilej de a rememora în fața elevilor luptele și jertfele înaintașilor, pilda lor de dăruire. Actul proclamării independenței de stat a României în 1877 și marea victorie asupra Germaniei hitleriste în 1945 au dobîndit pentru poporul român o unică dimensiune, aceea a împlinirii luptei necurmate purtate pentru cucerirea independenței și neatîrnare, a respectării demnității și ființei noastre naționale. Pe cîmpurile de bătălie de la Griviță, Rahova, Smîrdan și Plevna, ostașii români luptînd cot la cot cu cei ruși au săvîrșit ceea ce, de-a lungul zbuciumatei lor istorii naționale, românii voiseră dintotdeauna și mai presus de orice : dreptul de a fi stăpîni în propria lor țară.

În cadrul coaliției antihitleriste, în care Uniunea Sovietică a avut un rol hotărîtor, România și-a adus o contribuție dintre cele mai însemnate, participînd cu întregul său potențial economic și uman și dînd mari jertfe de sînge, atît pentru eliberarea pămîntului românesc, cît și pentru eliberarea altor popoare de sub jugul fascist. La îndemnul și conducerea directă a P.C.R. care a lansat lozinca „Totul pentru front ! Totul pentru victorie !", poporul român a desfășurat o aprigă luptă pentru distrugerea forțelor hitleriste de pe teritoriul național, armata română participînd și la eliberarea de sub jugul fascist a altor țări ca Ungaria și Cehoslovacia.

Amintirea unor atari momente a fost, este și va fi întotdeauna pentru școală prilej de a căli patriotismul fierbinte al generațiilor viitoare, de a face să crească iubirea caldă pentru glia strămoșească, pentru poporul și țara noastră, pentru partidul care ne călăuzește cu înțelepciune și fermitate spre viitorul de aur al omenirii comunismul.

OCTAVIAN BUZESCU

Cooperare interdisciplinară

Sfîrșitul unui an școlar ne îndeamnă întotdeauna pe noi, profesorii să ne întoarcem cu gîndul la obiectivele pe care ni le-am propus la începutul anului. Le-am atins, ne-am apropiat de ele ? În acest front comun al colectivului de profesori din școala unde lucrăm ne-am adus aportul nostru la educarea și instruirea unui tineret capabil să fie folositor societății sau ne-am limitat numai la „predarea" obiectului nostru și atît ?

Mă voi referi la un aspect : **însușirea corectă a limbii române de către elevi.** Fiecare an școlar constituie pentru elevii noștri o etapă superioară în însușirea limbii române, în capacitatea de a se exprima corect, nuanțat, clar. Unii profesori consideră că sarcina de a-i învăța corect românește pe elevi îi revine numai profesorului de limba și literatura română. Din comoditate sau, pur și simplu, din dezinteres, profesorul de altă specialitate „închide ochii" la greșelile de ortografie sau la exprimarea incorectă a elevilor, atunci cînd aceștia nu fac „greșeli de conținut". Există o optică greșită, potrivit căreia profesorul de fizică, chimie, matematică etc. notează cu 10 teza unui elev care a rezolvat perfect problemele și a tratat fără nici o greșeală de conținut subiectul teoretic, chiar dacă respectivul elev a făcut cinci sau șase greșeli de ortografie. Ba, mai mult, profesorii care predau alte discipline decît limba și literatura română nici nu corectează greșelile de ortografie și ortoepie, motivînd că pentru aceasta este nevoie de mai mult timp.

Nu am pretenția de a spune o noutate. Necesitatea creării unui front comun interdisciplinar al profesorilor pentru a contribui la însușirea corectă a limbii române de către elevi este o idee care a fost de multe ori discutată. Este oare nevoie s-o repetăm mereu pînă cînd colegii noștri să se convingă de justețea ei ?

Deși sînt profesoară de chimie, din prima zi a activității mele didactice am urmărit cu deosebită atenție cum scriu și cum vorbesc elevii mei, pretinzînd cu o mare exigență corectitudine în această privință, o exprimare clară și nuanțată a conținutului de idei. Să nu uităm că în liceu elevii nu mai studiază decît literatura și că, necorectîndu-i la timp, ei pot persista în greșeli și vor termina liceul fără ca să vorbească și să scrie corect românește.

Prof. NICULINA BULGĂRE
Liceul „Grigore Alexandrescu"
din Tîrgoviște

A ECONOMISI ȘI A VALORIFICA HÎRTIA

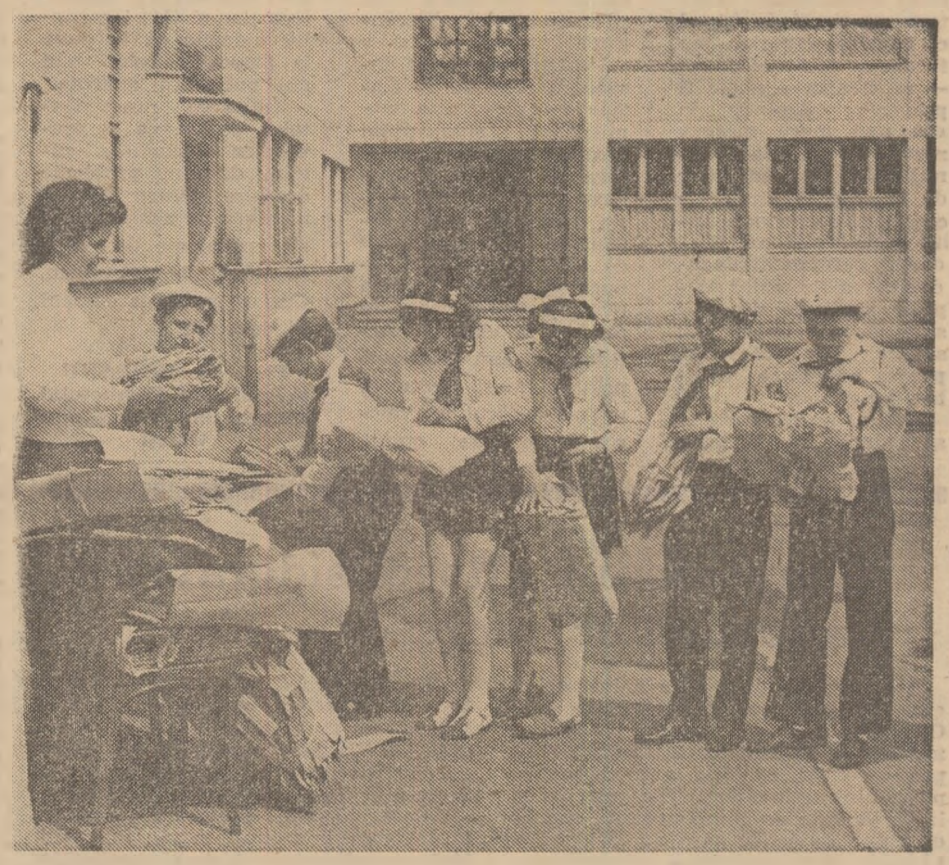

Ca toate valorile morale, **spiritul de economie,** prezent în portretul personalității umane de cînd s-a născut omenirea, a renăscut în interiorul marilor prefaceri din viața societății noastre, în procesul construcției socialiste, s-a reînnoit devenind o virtute specifică profilului moral-spiritual al omului nou.

În mod figurat — și apelînd la tezaurul de înțelepciune populară — se poate spune că saltul de o rară frumusețe la ceea ce este astăzi se înfățișează ca trecerea de la acel necruțător avertisment al spaimei capitaliste față de ziua de mîine „strînge bani albi pentru zile negre", la acest însuflețitor îndemn **„a economisi constituie una din modalitățile de a contribui activ și conștient la construcția socialismului, o exprimare concretă a faptului că bunăstarea personală este strîns legată de bunăstarea întregului popor, că asigurînd dezvoltarea generală a țării, asigurăm ridicarea și a nivelului de trai al fiecăruia".**

Definită rînd pe rînd și — totodată — prin toate aceste definiri, economisirea este un principiu fundamental al activității social-utile în construcția socialistă, un comportament caracteristic omului înaintat, o deprindere care se instalează la cele mai fragede vîrste și care are marea virtute de a-și transforma conținutul în modalități specifice pe fiecare vîrstă și pe fiecare ocupație, o expresie concretă a personalității armonios dezvoltate. Este, așadar, un mod de existență și un gest, un act individual dintr-o amplă manifestare colectivă, precum și o concretizare a îmbinării intereselor personale cu interesele generale.

Ca principiu fundamental al activității social-utile în construcția socialistă, economisirea străbate profund însăși temeliile orînduirii noastre.

Legată nemijlocit de ideea de consum, economia constituie însă calea de obținere a celui mai rațional consum, fapt care conferă oricărui consum de orice natură cea mai valoroasă și mai folositoare întrebuințare. Aceasta este dealtfel și definiția economiei în zilele și epoca noastră : **modalitatea de realizare a celui mai valoros, mai eficient și mai folositor consum. Iată pentru ce a economisi nu înseamnă „a pune de-o parte", ci „a obține un plus de pe urma celui mai rațional și mai gospodărese consum".**

Fapte și întîmplări mărunte în aparență, din viața școlarilor vin să ateste această definire a spiritului de economie : nu este econom elevul care, spre exemplu, nu se joacă în recreație cu colegii lui, spre a-și păstra mai multă vreme uniforma, ci acel elev care se joacă, satisfăcîndu-și această cerință specifică vîrstei, dar cu grija bunului și îngrijitului gospodar care, jucîndu-se, nu își distruge îmbrăcămintea. Sau : nici vorbă nu poate fi de spirit de economie la elevul (sau părintele) care, pentru a avea caietul de teme lucrate acasă în perfectă ordine, rupe foile pe care a făcut greșeli — econom este, în schimb, elevul care lucrează cu atenție și concentrare, ca să aibă un caiet îngrijit, fără să trebuiască să rupă foi din caiet.

În acțiunea educativă de cultivare a spiritului economiei la elevi, o parte integrantă o constituie **colectarea și valorificarea deșeurilor și a tuturor resturilor de materiale din gospodărie — și, în primul rînd, a hîrtiei — care pot fi reintroduse în circuitul economic.**

Acțiunea înfățișată în fotografia de mai sus (elevi ai clasei a IV-a B de la Școala generală nr. 3 din București) reprezintă o excepțională investiție de educație și, totodată, de recuperare a unor materiale necesare circuitului economic. Această acțiune se cere urmată și intensificată în condițiile activității educative școlare.

COSTIN ȘTEFĂNESCU

SINDICATELE DIN ÎNVĂŢĂMÎNT

În sprijinul încheierii anului şcolar

În tot acest an şcolar, Comitetul sindicatului învăţămînt Galaţi a avut în activitatea sa ca obiectiv prioritar importantele sarcini trasate de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973, pentru ridicarea randamentului la învăţătură, evitarea eşecului şcolar şi lichidarea repetenţiei la clasele I—IV.

Acum, în pragul încheierii ultimului trimestru, eforturile noastre au devenit, desigur, mult amplificate. Sîntem conştienţi de faptul că insuccesul şcolar, cu forma sa cea mai gravă — repetenţia — poate fi prevenit; depinde în cea mai mare măsură numai de activitatea nemijlocită a oamenilor de la catedră. Iată de ce Comitetul sindicatului învăţămînt se preocupă permanent de îndrumarea birourilor grupelor sindicale din şcoli spre găsirea unor căi simple, dar eficiente, pentru realizarea acestor deziderate.

Spaţiul nu-mi permite să enumăr aici toate acţiunile întreprinse. Voi aminti doar cîteva dintre ele: „Munca noastră — cartea noastră de vizită", „Educarea politică a elevilor, condiţia responsabilităţii faţă de munca şcolară" — au fost teme dezbătute în grupele sindicale ale unor şcoli. În fiecare grupă s-a intensificat cunoaşterea psihopedagogică a elevilor, în fiecare grupă am ajutat să se organizeze activităţi suplimentare cu elevii slabi, am introdus munca pe grupe de elevi, ca şi tratarea lor diferenţiată.

Pentru prevenirea insuccesului şcolar în clasele I—IV, atenţia Comitetului sindicatului nostru s-a îndreptat şi spre instituţiile preşcolare. Astfel, prin comisia profesională, am organizat un larg schimb de experienţă între educatoarele de la grupa mare şi învăţătorii care predau la clasa I. Acţiunea a fost finalizată printr-o masă rotundă unde s-a făcut un valoros schimb de opinii. Tema pregătirii preşcolarului pentru munca din şcoală am dezbătut-o în mai multe adunări sindicale, cum a fost, bunăoară, cea de la Grădiniţa nr. 13, spre a da un singur exemplu.

În vederea continuei perfecţionări a cadrelor didactice, Comitetul sindicatului nostru a antrenat un număr mare de membri de sindicat să se înscrie la examenele de grade; cît priveşte informarea la zi, am recomandat bibliotecarilor şi Casei corpului didactic să le pună la dispoziţie cele mai noi publicaţii apărute.

Ridicarea randamentului şcolar, ca şi prevenirea eşecurilor, rămîn, desigur, probleme deschise pentru fiecare membru de sindicat. Ele sînt probleme de conştiinţă şi de patriotism. Căci e vorba de oameni în devenire!

Prof. C. IONEANU
preşedintele Comitetului sindicatului învăţămînt Galaţi

Pe şantierul cercetării pedagogice

● În anul de învăţămînt 1973—1974, colectivul nostru de cercetare din cadrul Institutului de cercetări pedagogice a urmărit unele obiective, printre care: tipologia şi structura atelierelor-şcoală din mediul urban şi rural, diversitatea optimă a activităţii practice în şcoala rurală, căi ale stimulării creativităţii tehnice a elevilor, studierea unor elemente generatoare de satisfacţie şi insatisfacţie în cadrul activităţii elevilor în atelierul-şcoală.

● Rezultatele cercetărilor desfăşurate în şcolile experimentale din Bucureşti (Liceul „I. Neculce"), la nivelul judeţului Teleorman şi al municipiului Gh. Gheorghiu-Dej au fost valorificate în „Revista de pedagogie" (nr. 4/1973 şi nr. 1/1974).

● Sînt în curs de tipărire la E.D.P. volumul „Pregătirea tehnico-practică a elevilor din mediul rural", iar la editura „Litera", volumul „Contribuţia învăţămîntului la pregătirea forţei de muncă". Acestea fac parte dintr-o suită de lucrări tipărite sau în curs de pregătire pentru tipar, avînd ca obiectiv final elaborarea unei lucrări de sinteză, pe baza unor ample cercetări ştiinţifice — „Pedagogia muncii în şcoală".

● Anul acesta a fost aplicat în mod experimental, pe o scară largă, „Regulamentul de funcţionare a atelierelor-şcoală", urmînd să fie extins în mod treptat şi la alte şcoli, în vederea generalizării lui, în scopul organizării pe baze ştiinţifice a întregii activităţi de educaţie prin muncă a tineretului şcolar.

● A fost elaborat un model de organizare pe baze ştiinţifice a activităţii tehnico-practice în mediul rural: „Îndrumător privind organizarea şi evidenţa activităţii tehnico-practice în şcolile din mediul rural", care a fost difuzat în şcolile din judeţul Teleorman, în vederea experimentării şi apoi a generalizării lui.

Prof. dr. PETRE BĂRBULESCU
Institutul de cercetări pedagogice

CONSULTAŢII

Prof. B.I., N.A.C. şi O.E. ne relatează că nu li se recunoaşte ca vechime în învăţămînt timpul cît au lucrat în aparatul U.T.C., al Organizaţiei pionierilor şi în cadrul căminului cultural, încadraţi în anii 1970—1973 şi ne cer lămuriri.

— După intrarea în vigoare a Normelor privind stabilirea vechimii (stagiului) în învăţămînt a personalului didactic aprobate prin Ordinul ministrului învăţămîntului nr. 954/1969 (1 ianuarie 1970), timpul lucrat în aceste sectoare de activitate, precum şi în alte sectoare prevăzute la pct. 2 din aceste norme se consideră vechime în învăţămînt, dacă persoana respectivă a ocupat anterior o funcţie didactică ca titular avînd studiile de specialitate prevăzute de Statutul personalului didactic pentru funcţii didactice de predare şi a avut aprobarea de transfer a Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului pentru a lucra în sectorul de activitate respectiv. Întrucît dv., în loc să vă desfăşuraţi activitatea în continuare la postul unde eraţi angajat prin contract de muncă pe durată nedeterminată şi să aşteptaţi întocmirea formelor legale de transfer în interesul serviciului, inclusiv aprobarea Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului fără de care inspectoratul şcolar nu poate efectua acest transfer, aţi părăsit serviciul, nu vi se poate considera vechime în învăţămînt timpul lucrat la noul loc de muncă. Schimbarea locului de muncă, în condiţiile de mai sus, făcută cu consimţămîntul dv., prin încălcarea legilor, a dus la pierderea titularizării, urmînd să concuraţi din nou pentru numire în învăţămînt, potrivit prevederilor Statutului personalului didactic.

În aceste împrejurări nu poate fi vorba de dreptul de rezervare a catedrei, de care puteaţi beneficia numai în condiţiile transferului în interesul serviciului, cu ordin de rezervare a catedrei. (Legea nr. 6/1969 art. 36, Legea nr. 1/1970 privind organizarea şi disciplina muncii în unităţile socialiste de stat art. 11 a, Codul muncii, cap. V, Normele privind stabilirea vechimii (stagiului) în învăţămînt a personalului didactic, aprobate cu Ordinul ministrului învăţămîntului nr. 954/1969 pct. 2 a).

Prof. Kiss László, com. Băţani, jud. Covasna, şi-a completat studiile de specialitate prin cursurile fără frecvenţă ale institutului pedagogic de trei ani. După susţinerea examenului de diplomă, în anul 1971, în calitate de profesor suplinitor la vechimea de 6 ani, a fost salarizat cu **1 480 lei.** Odată cu titularizarea în învăţămînt, pe data de 1 septembrie 1972, salariul de încadrare i-a fost modificat la **1 280 lei,** iar de la 1 septembrie 1973 **1 380 lei,** corespunzător vechimii între 2—3 ani, pe motiv că nu are definitivarea în învăţămînt.

— Personalului didactic care a funcţionat ca suplinitor şi care este numit titular în învăţămînt, i se menţine gradaţia de care a beneficiat. La numirea în învăţămînt aveaţi dreptul, în continuare, la salariul tarifar de lei 1 480 pînă la 1 septembrie 1973 şi la 1 590 lei de la această dată (ca urmare a majorării salariilor), pînă la obţinerea definitivatului în termen legal. Pentru a intra în drepturile ce vi le acordă legea, urmează să vă adresaţi comisiei de judecată, solicitînd rectificarea salariului tarifar de încadrare şi achitarea drepturilor neacordate în sumă de lei 2 290 (calcul aproximativ: 12 luni × 200 lei şi 9 luni × 210 lei — calculate pe perioada 1 septembrie 1972 — 1 iunie 1974). În susţinerea cauzei dumneavoastră, vă recomandăm să invocaţi prevederile art. 148 din Regulamentul privind numirea, transferarea şi evidenţa personalului didactic, aprobat prin Ordinul ministrului învăţămîntului nr. 12 316/1969, H.C.M. nr. 2 841/1968 Anexa 1 A (A_2) modificată prin H.C.M. nr. 890/1973 Anexa III, art. 176 (2) din Codul muncii şi ale Legii nr. 59/1968 privind comisiile de judecată.

IOAN BADIU

Simpozionul „Reconsiderarea raporturilor profesor — elevi"

Dedicat celei de a 30-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist şi Congresului al XI-lea al P.C.R., Simpozionul „Reconsiderarea raporturilor profesor-elevi, condiţie a modernizării procesului de învăţămînt" a antrenat la lucrările sale un impresionant număr de cadre didactice care au ţinut să-şi aducă, prin comunicări şi referate, contribuţia, modestă dar importantă, la amplele prefaceri prin care trece învăţămîntul nostru. Pînă în prezent, faza judeţeană a simpozionului a avut loc în unele judeţe şi sectoare din Capitală. În continuare, simpozionul se va desfăşura şi în celelalte judeţe: Alba (19 V), Argeş (19 V), Dîmboviţa (19 V), Galaţi (18—19 V), Buzău (19 V), Mehedinţi (19 V), Olt (19 V), Teleorman (19 V), Vrancea (19 V), Brăila (24 V), Caraş-Severin (26 V), Neamţ (26 V), Vaslui (26 V), Vîlcea (26 V), Harghita (28 V), Braşov (30—31 V), Bihor (1 VI), Prahova (2 VI), Sălaj (2 VI), Suceava (2 VI), Tulcea (2 VI), Ilfov (5 VI), Constanţa (9 VI), Dolj (9 VI), Mureş (9 VI), Cluj (14 VI), Ialomiţa (16 VI), Maramureş (17 VI), Gorj (20 VI), Bucureşti: Sectorul 4 (17 V), Sectorul 5 (26 V), Sectorul 1 (18 V).

Fazele judeţene desfăşurate au scos în evidenţă, în primul rînd, interesul fără precedent stîrnit de simpozion în rîndul cadrelor didactice. Trebuie subliniată, apoi, seriozitatea cu care cei mai mulţi dintre participanţi şi-au elaborat lucrările prezentate, cu care şi-au împărtăşit propria experienţă în cadrul dezbaterilor. Dar ceea ce au demonstrat cu deosebită acuitate lucrările de pînă acum a fost felul matur şi responsabil în care cadrele noastre didactice — educatoare, învăţători şi profesori — au înţeles să urmeze şi să aplice în practică importantele sarcini ce decurg din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973.

D. R.

Expoziţia — dezbatere „Culoarea, limbajul plastic al copilăriei"

În continuarea colaborării Muzeului de artă al Republicii Socialiste România cu Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti, la sediul muzeului, a fost deschisă în perioada 29 aprilie—11 mai a.c. expoziţia „Culoarea, limbajul plastic de bază al copilăriei", reprezentînd experimentul realizat în cursul unui trimestru şcolar, de profesorii Ion Suşală şi Dorel Zaica, cu elevii lor din clasele I-VIII. Cele peste 200 de picturi realizate de aceştia au demonstrat justeţea folosirii unor metode noi de predare a disciplinei desenului în şcoală, metode care, pornind de la ipoteza că limbajul plastic de bază al copilăriei este culoarea, au pus accentul pe folosirea pensulei în locul creionului, a materiilor colorante fluide şi a hîrtiilor şi cartoanelor de dimensiuni mai mari decît foaia obişnuită a blocului de desen. Micii creatori se familiarizează totodată încă de la început cu limbajul plastic, cu elementele specifice operelor de pictură, pe care le pot înţelege ca rezultat al educării gustului lor artistic.

Pe marginea expoziţiei au avut loc dezbateri conduse de Anastase Anastasiu, director adjunct al Muzeului de artă al Republicii Socialiste România, la care au participat Eugenia Gavrea, muzeograf principal la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România, profesori de desen din Capitală, studenţi de la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu" şi eleve ale Liceului pedagogic de educatoare din Bucureşti. Expoziţia s-a bucurat de un binemeritat succes.

MARCELA SĂNDULESCU-NICOLAIE
N. RĂDULESCU

ÎN ATENŢIA ŞCOLILOR!

UNIVERSALCOOP — Librăria centrală — „Cartea prin poştă"

(Bucureşti, Str. Serg. Nuţu Ion 8—12 sector 6) vine în ajutorul Dv. punîndu-vă la dispoziţie un bogat sortiment de titluri pentru premiile şcolare, din care amintim:

Anghel D.	Caleidoscopul lui A. Mirea	5	lei
Alecsandri V.	Poezii populare	10	„
Bogza G.	Tablou geografic	5	„
Barbu E.	Facerea lumii	10	„
Barbu I.	Poezii	6	„
Călinescu G.	Bietul Ioanide	15	„
Coşbuc G.	Fire de tort	7	„
Caragiale M.	Craii de Curte Veche	3,50	„
Dobrogeanu-Gherea	Asupra criticii	6,50	„
Galaction G.	Moara lui Călifar	7,50	„
Istrati P.	Chira Chiralina	5,25	„
Maiorescu T.	Critice	10	„
Rosetti Al.	Note din Grecia	5	„
Russo A.	Cîntarea României	6	„
Sadoveanu M.	Istorisiri din Ardeal	5	„

Aceste cărţi, ca şi multe altele din literatura română şi universală, pot fi comandate atît printr-o scrisoare cît şi printr-un delegat, plata făcîndu-se — fie prin virament, fie în numerar — la primirea coletului.

DE LA MINISTERUL EDUCAŢIEI ŞI ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Numirea şi transferarea pesonalului didactic, pentru anul şcolar 1974—1975

Faţă de calendarul operaţiilor de numire şi transferare a personalului didactic pentru anul şcolar 1974—1975 publicat în Buletinul Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului seria A nr. 4—5, anul XIX din 1974, desfăşurarea lucrărilor de numire şi transferare a profesorilor se va face potrivit următorului calendar:

20—30 mai — depunerea cererilor;

31 mai—5 iunie — rezolvarea cererilor şi comunicarea rezultatelor;

6—10 iunie — depunerea, rezolvarea şi comunicarea rezultatelor la contestaţii.

LECȚIILE DE SINTEZĂ RECAPITULATIVĂ

Convorbire cu prof. univ. dr. docent ANGHEL MANOLACHE

Adresîndu-ne tovarășului profesor Anghel Manolache — în dorința de a da cititorilor noștri cîteva repere ale lecțiilor de sinteză recapitulativă — nu am intenționat, desigur, să obținem o „sinteză recapitulativă" a întregii activități didactice a profesorului. Discuția ne-a prilejuit, însă, o foarte clară sinteză a unei active gîndiri pedagogice. Deși desfășurată mai amplu, convorbirea, întreținută cu căldura și capacitatea pedagogică recunoscută a distinsului nostru interlocutor, relatarea este și ea... sintetică, intervențiile noastre limitîndu-se doar la subiectul propus.

Red. : Acceptînd de la început că recapitularea nu este pentru profesor un prilej de inventariere a cunoștințelor acumulate de către elevi, vă rugăm, tovarășe profesor, să precizați care sînt principalele obiective ale lecțiilor de sinteză recapitulative, activitate didactică dominantă pentru acest ultim trimestru școlar.

Prof. Anghel Manolache : N-am să fac o ierarhizare a acestor obiective. Le voi enumera, precizînd că ele nu aparțin numai lecțiilor de sinteză recapitulativă, ci întregii activități didactice. Ca să fie atinse însă, aceste obiective vor fi incluse în comportamentul didactic al profesorului, îl vor determina.

Un prim obiectiv : **valorificarea formativă a potențialului educativ al fiecărei discipline.**

Red. : Ne puteți da un exemplu !

Prof. Anghel Manolache : Iată, de exemplu, istoria patriei. Elevii învață de-a lungul anului despre lupta dacilor cu romanii, a lui Ștefan cu turcii, a lui Mihai, despre răscoalele țărănești, despre lupta comuniștilor pentru libertate națională și socială. La sfîrșitul anului școlar, elevul, condus de profesor, va reține ideea acestei lupte permanente a poporului pentru libertate. El va desprinde concluzia că lupta pentru o viață mai bună a fost o permanență în istoria noastră, că ea atinge culmea odată cu lupta comuniștilor pentru bunăstarea și fericirea întregului popor. Astfel, atașamentul față de partid va deveni o componentă de bază a patriotismului elevului.

Lecțiile de sinteză recapitulativă prilejuiesc profesorului integrarea cunoștințelor dobîndite la obiectul respectiv într-un sistem de idei și cunoștințe, necesar formării culturii acestuia. De aceea, un alt obiectiv al lecțiilor de recapitulare îl constituie **corelarea cunoștințelor însușite la obiectul respectiv cu cele de la alte obiecte studiate de elev în acel an școlar sau în anii precedenți.**

Totodată, aceste lecții constituie un prilej minunat pentru **dezvoltarea modelelor de gîndire și a creativității elevului.**

Red. : Precizam, la început, că recapitularea nu-și va atinge nici un obiectiv dacă vom limita-o la verificare. Din activitatea de la catedră am constatat că elevii erau chiar înspăimîntați de lecțiile recapitulative, tocmai pentru că fuseseră obișnuiți cu această idee.

Prof. Anghel Manolache : Aș spune chiar că la asemenea lecții profesorul să vină fără catalog. Asta nu înseamnă că printre obiective nu vom înscrie și **verificarea performanțelor școlare ale elevilor, a cunoștințelor prevăzute de programa școlară a anului respectiv.** Nu vom testa însă aceste cunoștințe, cantitatea acumulată, ci capacitatea de înțelegere și de lucru a elevilor cu ele.

La lecțiile de sinteză recapitulativă profesorul are posibilitatea să-l ajute pe elev să înțeleagă faptul că odată cu recapitularea nu se încheie, ci se deschide un drum.

Red. : Deci un alt obiectiv este dezvoltarea interesului elevului pentru treapta următoare de învățămînt, a receptivității acestuia la știința respectivă.

Prof. Anghel Manolache : Da. Este necesar ca la sfîrșitul anului elevul să plece cu pasiunea, cu dorința pentru efortul din anul următor.

Dar, toate aceste obiective pe care le-am enumerat ne conduc, în ultimă instanță, spre unul esențial : **sporirea gradului de operaționalizare a cunoștințelor prin, ceea ce denumim în mod curent, legarea învățămîntului de viață, de realitățile și practica construcției socialiste.**

De asemenea, pentru atingerea obiectivelor amintite profesorul va ține seama, desigur, de variabilele procesului instructiv-educativ : natura obiectului de învățămînt, nivelul de cunoștințe al clasei respective, locul unde se desfășoară lecția de recapitulare etc.

Red. : Pregătirea profesorului, capacitatea lui pedagogică ni se par hotărîtoare în organizarea reușită a acestei activități didactice. Depinde de personalitatea lui cum își va conduce elevii spre ce este finalitate, sistem, cultură.

Prof. Anghel Manolache : Într-adevăr. Acesta, însă, este lucrul cel mai greu. Obiectivele, ca teorie pedagogică, sînt cunoscute în genere, de către profesori. Cum voi proceda?, se întreabă pe bună dreptate profesorul. **Cum voi adecva metodele de învățămînt la aceste obiective ?**

Red. : Și... cum procedați, vă întrebăm și noi.

Prof. Anghel Manolache : Folosind toate resursele de care dispun metodele de învățămînt pentru a spori efortul de muncă independentă a elevilor, organizînd o activitate a lor care nu elimină rolul de evaluator al profesorului, dar care nu se desfășoară sub amenințarea catalogului, eventual în locuri în care acesta nu-și găsește loc : cabinet, laborator, muzeu, întreprindere industrială, natură etc.

Red. : Așadar, într-un cadru care să-l solicite pe elev.

Prof. Anghel Manolache : Da, într-un cadru care să-l îndrume pe elev nu să reproducă, ci să folosească cunoștințele, recapitulînd să dobîndească altele noi, idei, modele de gîndire, creîndu-se astfel situații-problemă. În acest fel, recapitularea poate constitui pentru profesor un bun prilej pentru crearea cabinetului și a laboratorului. Se pot confecționa în aceste ocazii : tabele sinoptice, hărți, planșe, scheme, diverse materiale didactice de sinteză, care să-i conducă pe elevi spre sesizarea esenței din știința respectivă.

Red. : Precizați, mai înainte, că metodele de învățămînt iau forme specifice în cadrul sintezei recapitulative. Dacă vreți să vă referiți, în acest sens, la conversație.

Prof. Anghel Manolache : Alături de activitatea prin muncă independentă a elevilor, conversația este o metodă dominantă în aceste lecții. Dar, ea nu va mai avea forma strictă a unui dialog, în care profesorul întreabă și elevul răspunde. Întrebarea va lua caracter euristic propriu-zis. Elevul devine subiect. El va fi condus de către profesor să-și pună singur întrebarea, să-și creeze singur probleme la care să găsească soluții prin muncă independentă. Este suficient să le oferim elevilor un model de gîndire, să le recomandăm materiale bibliografice, obișnuindu-i astfel să învețe singuri, să-și caute singuri sursele de informație. Le vom dezvolta în acest fel disponibilitățile spre gîndire creatoare, cultură, spre autoeducație și chiar spre profesiune.

★

Încheind prezentarea convorbirii, reamintim cititorilor că relatarea ei reprezintă numai unele reflecții și un îndemn către profesor spre felul cum este necesar să fie concepută și realizată recapitularea, ca moment important al procesului pedagogic de aprofundare și sistematizare a cunoștințelor, de transformare a lor într-o sinteză de idei, de valori științifice, care să se integreze în unitatea culturală a fiecărui elev, exprimînd totodată acea unitate dialectică dintre cultura și formarea elevului.

CORNELIA GÎRMACEA

CUPRINDEREA ELEVILOR ÎN PRIMA TREAPTĂ A LICEULUI ÎN ANUL ȘCOLAR 1974-1975

În anul școlar 1974—1975 se vor înscrie în anul I de liceu, cursuri de zi, toți promovații clasei a VIII-a a școlilor generale. Promovații care la terminarea clasei a VIII-a (15 iunie 1974) au depășit vîrsta de 16 ani vor putea să opteze pentru continuarea studiilor în treapta I de liceu, învățămînt de zi, sau pentru încadrarea în producție, avînd posibilitatea de a continua studiile liceale la cursurile serale sau fără frecvență. Se mai pot înscrie în anul I la învățămîntul liceal de zi și promovații clasei a VIII-a serii mai vechi dacă nu depășesc vîrsta de 17 ani în anul 1974. Elevii din anul I al liceului, declarați repetenți în anul școlar 1973—1974 se pot reînscrie în liceu, cursuri de zi, în aceleași condiții cu promovații clasei a VIII-a, dacă nu depășesc vîrsta de 17 ani în anul 1974.

Elevii care doresc să frecventeze licee reale, umaniste și pedagogice se vor înscrie la unitățile cele mai apropiate de domiciliul părinților, situate în cuprinsul județului respectiv. Cei care doresc să urmeze licee economice, agricole și sanitare pot să se înscrie în asemenea unități din județ sau din județele limitrofe. La liceele agricole vor fi înscriși elevii proveniți din localități din mediul rural și din localitățile urbane cu caracter agricol. La liceele industriale, silvice și de artă, precum și la clasele cu program de educație fizică și sport se pot înscrie candidați indiferent de localitățile din care provin. La unele licee sanitare dintr-un județ pot fi școlarizați și elevi din alte județe pentru rezolvarea cerințelor de cadre ale acestora.

Înscrierea în licee se face pe baza cererii individuale și a fișei medicale, pe care candidații le depun în perioada 9—20 iunie la secretariatele liceelor pe care doresc să le frecventeze. Cererile de înscriere în liceu vor purta viza directorului și ștampila școlii de la care provin elevii, prin care se certifică exactitatea datelor cuprinse în cerere și promovarea anului școlar. Fiecărui elev, directorul școlii generale îi vizează o singură cerere de înscreire. Elevii din clasa a VIII-a declarați corigenți la încheierea cursurilor vor fi înscriși după promovarea corigențelor, în liceele sau filialele la care au rămas locuri neocupate. Înscrierea se face pe baza aceloraşi acte (cerere individuală certificată de director și fișă medicală).

Pentru buna organizare și desfășurare a acțiunii de cuprindere în anul I de liceu a tuturor promovaților clasei a VIII-a în fiecare liceu și filială, vor funcționa comisii de înscriere, alcătuite din : directorul liceului (filialei), medicul școlar, 2—3 cadre didactice, secretarul liceului (filialei). În ziua de 21 iunie a.c., comisia de înscriere comunică inspectoratului școlar și titularilor de plan numărul candidaților înscriși în liceul respectiv. Potrivit hotărîrii inspectoratului școlar, comisia de înscriere va comunica elevilor dacă la liceul respectiv se organizează probe de verificare, datorită înscrierii mai multor candidați decît numărul de locuri. Acolo unde nu se organizează probe de verificare a cunoștințelor, comisia va afișa lista elevilor admiși în licee și va comunica situația inspectoratului școlar județean. De asemenea, acolo unde este cazul, comisia de înscriere organizează probele de aptitudini sau de verificare a cunoștințelor, afișează rezultatele acestora și le comunică inspectoratului școlar. Împreună cu reprezentanții întreprinderilor interesate, comisia de înscriere organizează acțiunea de încheiere a contractelor cu elevii. În sfîrșit, comisia de înscriere solicită de la școlile generale foile matricole pentru elevii admiși.

În prezent se actualizează examenele prevăzute în fișele medicale ale elevilor din clasa a VIII-a, întocmite conform instrucțiunilor Ministerului Sănătății. În cazul în care în fișă nu sînt cuprinse rezultatele analizei sîngelui și ale examenului radiologic pulmonar, buletinele pentru examenele menționate, eliberate de policlinici cu cel mult trei luni înainte de data depunerii cererii, vor fi atașate la cererea de înscriere. La clasele cu program de educație fizică și sport, fișele medicale vor cuprinde obligatoriu și rezultatele probelor hepatice și cardio-vasculare. La liceele pedagogice, de artă, de alimentație publică, de navigație, de industrie alimentară, agricole și sanitare, precum și la clasele cu program cu educație fizică și sport se efectuează control medical și la liceul respectiv, între 16 și 19 iunie. La aceste licee, nu vor putea fi admiși tinerii care au defecte fizice ce îi fac inapți pentru profesia respectivă. La liceele agricole, tinerii vor trebui să satisfacă condițiile de sănătate necesare obținerii permisului de conducere pentru tractoare rutiere (auto). Candidații respinși la controlul medical vor fi orientați spre alte profile pentru care nu au contraindicații medicale.

La liceele la care numărul candidaților nu este mai mare decît numărul locurilor, înscrierea în liceu este confirmată candidaților după verificarea actelor specificate mai sus. De la această regulă fac excepție liceele pedagogice, de artă și clasele cu program de educație fizică și sport, la care, indiferent de numărul candidaților, admiterea se face pe baza unor **probe de aptitudini și de verificare a cunoștințelor,** care se organizează în perioada 20—25 iunie.

Pentru a se informa în ce constau probele de aptitudini și verificarea cunoștințelor, candidații liceelor pedagogice, de muzică, de arte plastice, de coregrafie și ai liceelor cu clase de educație fizică și sport se vor adresa secretariatelor respectivelor școli.

Probele de verificare a cunoștințelor se vor susține în perioada 29—30 iunie și vor consta din lucrări scrise, potrivit profilului liceului, la următoarele discipline de învățămînt : limba română și matematică, la liceele reale, umaniste și pedagogice : matematica și, la alegere, limba română sau fizica (chimia, în funcție de profil) la liceele industriale și economice ; matematica și, la alegere, limba română sau științe biologice (fizica, în funcție de profil) la liceele agricole și silvice ; matematica și, la alegere, limba română, fizica sau chimia, la liceele sanitare.

La liceele și secțiile cu predarea în limbile naționalităților conlocuitoare se adaugă și o probă de limbă și literatură maternă. Elevii aparținînd naționalităților conlocuitoare care au frecventat școli generale cu predarea în limba maternă pot susține probele de aptitudini și de verificare a cunoștințelor în limba maternă la obiectele studiate în această limbă.

Admiterea candidaților în anul I de liceu se va face în ordinea descrescîndă a punctajului obținut la probele de verificare a cunoștințelor, în limita locurilor planificate (fără condiția îndeplinirii unui punctaj minim). În cazul cînd pe ultimul loc vor fi mai mulți candidați cu același număr de puncte, va fi admis candidatul cu cel mai mare număr de puncte la unul din obiectele la care s-a dat probă de verificarea cunoștințelor (matematică, la liceele reale, industriale, agricole, silvice, sanitare și economice ; limba și literatura română, la liceele umaniste și pedagogice).

În ziua de 3 iulie a.c., conducerile liceelor vor afișa sub semnătură lista nominală a candidaților declarați înscriși în anul I, în urma susținerii probelor de aptitudini și de verificare a cunoștințelor. Candidații, care din lipsa locurilor nu pot fi înscriși la liceul la care au susținut probele, vor fi îndrumați de către inspectoratele școlare în perioada 3—10 iulie spre alte licee sau filiale la care au rămas locuri neocupate, cît mai apropiate de domiciliul candidatului. Pentru candidații care urmează să se înscrie la un alt liceu sau filială decît cele la care au susținut probele de aptitudini și verificare, conducerile liceelor vor elibera o adeverință din care să rezulte și punctajul obținut de candidat. Înscrierea se va face pe baza adeverinței emise de liceele la care au susținut probele și în ordinea punctajului obținut de candidat, fără a susține alte probe de verificare a cunoștințelor. În cazul în care la un liceu vor fi mai mulți solicitanți decît numărul de locuri rămase libere, inspectoratul școlar va face departajarea acestora pe baza punctajului obținut la proba de verificare a cunoștințelor, în condițiile arătate mai sus. În perioada 3—10 iulie, liceele vor solicita școlilor generale foile matricole ale candidaților admiși.

La învățămîntul seral și fără frecvență, admiterea în anul I de liceu se face, ca și la învățămîntul de zi, fără concurs. Numai în cazul în care la unele unități numărul candidaților va fi mai mare decît numărul locurilor, se vor organiza probe de aptitudini și de verificarea cunoștințelor sub formă de lucrări scrise la disciplinele de învățămînt stabilite pentru învățămîntul de zi. Acestea se organizează între 1 și 10 septembrie pentru învățămîntul seral și între 20 și 30 septembrie pentru învățămîntul fără frecvență.

PREŞCOLARII

Grupa mare trece în clasa I

Permanentul dialog între educatoare şi învăţătorii clasei I constituie una din modalităţile hotărîtoare ale pregătirii pentru şcoală. Acest dialog a dat bune rezultate atunci cînd a fost îndreptat spre o şi mai bună valorificare a laturii educative în activităţile cu copiii, urmărindu-se pregătirea lor pentru muncă, formarea deprinderilor de comportare în colectiv, a sentimentelor social-morale, respectarea cerinţelor impuse în activităţile obligatorii, cît şi în celelalte forme de activitate, în scopul obişnuirii copiilor cu efortul voluntar şi stabilitatea atenţiei, reducînd astfel perioada de acomodare, în colectivul clasei I. Învăţătorii ridică, de asemenea, ideea familiarizării copiilor din grupa mare cu aspectul unei săli de clasă (astfel, mobilierul şi aranjarea sălii grupei mari să fie apropiate de specificul sălilor de clasă).

În trimestrul al III-lea, ne-am propus să organizăm lecţii deschise, ţinute de învăţătorii clasei I. De asemenea, vom continua asistenţele organizate cu copiii din grupa mare, la lecţiile clasei I. Astfel de asistenţe vom face la lecţii de compunere, memorizare, muzică, educaţie fizică, în scopul familiarizării copiilor cu specificul lecţiei şcolare, cu durata orei de curs, cu modul de participare al elevilor la lecţie, precum şi cu sistemul de notare în catalogul clasei. Aceste asistenţe au rol şi în familiarizarea copiilor cu aspectul clasei (mobilier, aranjare, păstrarea rechizitelor şcolare etc.). Consider că sînt necesare asistenţe la mai multe lecţii, la clasa I, alegîndu-se desigur, lecţii mai atractive, la care pot fi antrenaţi şi preşcolarii, care vor fi solicitaţi să răspundă, la unele întrebări mai uşoare, în felul acesta familiarizîndu-i şi cu modul de ascultare la lecţie. Asistenţele la orele de clasă vor fi apoi urmate în grădiniţă de convorbiri pe temele: „Ce mi-a plăcut mai mult la şcoală ?", „Cum trebuie să ne purtăm la lecţie ?", „Care sînt rechizitele şcolare şi cum le păstrăm" etc. Aceste asistenţe sînt foarte necesare în trimestrul al III-lea, cînd copilul din grupa mare se apropie de intrarea sa în şcoală. Este necesar să-i pregătim astfel şi sub aspect afectiv, cultivîndu-le interesul şi dragostea pentru noua activitate în care urmează să se încadreze.

Desigur, pe tot parcursul activităţii la grupa mare, atenţia noastră o vom concentra asupra realizării laturii educative în activităţile cu copiii: să-i învăţăm pe copii să analizeze şi să selecţioneze informaţiile, să-i înarmăm cu un volum de cunoştinţe, deprinderi, priceperi şi sentimente morale care să întregească pregătirea lor pentru şcoală. Factorul activ, în acest sens, este educatoarea, care va dovedi pasiune şi spirit creator, angajare totală şi receptivitate la tot ce este nou în activitatea de educare a celor mai tinere vlăstare ale patriei.

Prof. ECATERINA BÎRSETI
inspector la Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti sectorul I

•

Constatînd unele greutăţi pe care le întîmpină copiii din clasa I în executarea scrisului, am căutat ca, încă din grădiniţă, **să familiarizăm copiii din grupa mare cu unele elemente grafice,** să le formăm deprinderi pregătitoare pentru scris, valorificînd posibilităţile existente prin activităţile de construcţii, modelaj şi desen decorativ.

Am pornit de la cele mai simple elemente, folosind beţişoare colorate cu care s-au executat diferite construcţii simple, de aşezare a beţişoarelor în diferite poziţii, de la stînga la dreapta şi anume: în poziţie verticală, orizontală, oblică, în zig zag, pe foi de hîrtie, între două linii trasate de educatoare. Copiii au executat la început, după model, obiecte din mediul înconjurător: stîlpi drepţi, stîlpi răsturnaţi, gard, acoperişuri de case etc. Tot în spaţiu limitat, s-a cerut copiilor să redea alte obiecte ceva mai complicate ca: ferestre, uşi, măsuţe, scăunele, case cu acoperiş etc., prin combinarea poziţiei beţişoarelor. Spaţiul de executare a fost pregătit înainte pe foi, la început spaţiul fiind mai larg, apoi mai îngust.

Toate aceste figuri au fost executate în paralel din plastilină, urmărind totodată dezvoltarea muşchilor degetelor. Pe lîngă figurile liniare, din plastilină, au fost executate şi alte teme ca: bastonaşe, cîrlige, bucle, ovale, jumătăţi de ovale, care au putut fi executate cu uşurinţă, prin maleabilitatea plastilinei.

Am trecut apoi la executarea unor desene decorative, pe foi cu pătrăţele, din caietele de geometrie. Pentru a fi executate cu plăcere, elementele grafice au fost încadrate în teme de redare a unor modele decorative din arta populară: şerveţele, prosop, faţă de masă, fotă, ghiveci de flori, vază de flori, farfurie, tavă, rochiţa păpuşii etc. Pe foaia de hîrtie, am desenat dinainte spaţiul precis de executare: un pătrat — pentru şerveţele, un dreptunghi — pentru prosop sau faţă de masă, un cerc — pentru farfurie, un oval — reprezentînd o tăviţă, rochiţa păpuşii, ghiveci de flori, ploscă etc. Pe aceste spaţii au fost redate, încadrate în pătrăţelele foii de caiet, modelele, constînd din: linii verticale, linii şi puncte, linii orizontale, linii oblice, linii în zig zag, cruciuliţe, bastonaşe, ovale, semiovale, bucle etc. Din combinaţia acestor elemente, după ce copiii au fost deprinşi să le execute cu precizie, s-au realizat, cu creioanele colorate „Carioca", la liberă alegere, modele decorative foarte reuşite.

AURORA ALEXANDRIUC
directoarea Grădiniţei din Macea
STELA POPEŢIU,
educatoare, Grădiniţa nr. 15
Arad, jud. Arad

•

În grădiniţa noastră, destinaţiile pereţilor, a mobilierului şi a utilajului din sala de grupă nu sînt considerate static, ci, de fiecare dată, ele sînt restudiate şi adaptate sau transformate, contribuind la valorificarea capacităţii creatoare a copiilor. În sălile de grupă, am pus mai multe bucăţi de tablă neagră de 1/1,20 m., la înălţimea copiilor, cretă albă şi colorată precum şi hîrtii dimensionate în jur de 40/60 cm, prinse pe stative, în faţa paturilor rabatabile (sistem dulap), de-a lungul pereţilor, carioca şi acuarele, dîndu-le astfel posibilitatea să le folosească după preferinţe în activităţile alese.

Primele grafisme exersate pe suportul plastic (fără linii), cu materialele puse la îndemînă, înviorează munca preşcolarului, conducîndu-l la pregătirea pentru însuşirea scrierii în şcoală.

O contribuţie însemnată privind educaţia tehnică a preşcolarilor o au colţurile de lucru în cadrul cărora ei îşi însuşesc, sub îndrumarea permanentă a educatoarei, deprinderi tehnice pe care apoi le transferă în diferite situaţii cerute de împrejurări. Aşa, de pildă, în jocurile cu teme ca „Uzina" şi „Cartierul nou al oraşului" copiii au putut să se descurce mult mai uşor în redarea unor detalii — unirea unor bucăţi de lemn, scînduri pentru diferite încăperi, confecţionarea unor perdeluţe din pînză, ornarea lor — avînd deprinderi tehnice însuşite anterior la colţul de lucru.

EUGENIA PLOŞTINARU
directoarea Grădiniţei cu program prelungit nr. 5 din Reşiţa

• PE SCURT •

Recent, a avut loc un schimb de experienţă organizat de către Inspectoratul şcolar şi casa corpului didactic Bacău. Şcoala **Coloneşti** a fost gazda acestui schimb de experienţă, unde s-au întîlnit educatoarele ce predau la grupa mare, învăţătorii ce vor preda în anul şcolar 1974-1975 la clasa I, şi directorii de şcoli din zona: Secuieni-Izvorul Berheciului-Coloneşti cît şi comunele învecinate acestora. Cele peste 50 cadre didactice, participante la acest dialog, au abordat următoarele probleme: pregătirea copiilor de grădiniţă din grupa mare pentru intrarea în şcoală; nivelul de cunoştinţe şi deprinderi cu care vin copiii de la grădiniţă în clasa I; constatările directorilor de şcoli privind desfăşurarea învăţămîntului preşcolar, şi în special, pregătirea copiilor din grupa mare pentru intrarea în şcoală.

Concluziile acestui util dialog profesional au fost trase de către inspector şcolar **Constantin Topală.**

IONEL TODERIŢĂ
directorul Şcolii generale Tisa-Silvestri II, din comuna Secuieni-Bacău

★

Pentru familiarizarea preşcolarilor cu atmosfera din şcoală, pentru a le crea unele „premise psihologice", am organizat **vizite** la două şcoli şi am invitat elevi în grădiniţă.

Copiii grupei mari, îndrumaţi de educatoare, **desenează diferite semne** pe un caiet de matematică, activitate ce-i va sprijini pe copii la scris-citit în şcoală.

Pentru a-i obişnui pe copii cu scrisul la tablă şi cu creta — elemente care-i aşteaptă în şcoală — am organizat, de 2-3 ori pe săptămînă, **„desen la tablă".** La început unii copii ezitau să vină la tablă, dar, după încurajările educatoarei şi sprijinirea lor cu îndrumările necesare, şi aceştia vin acum cu plăcere să deseneze pe tablă.

Un procedeu din şcoală adaptat de noi cu bune rezultate, este acela că am dat copiilor de rezolvat **„teme" pentru acasă,** la unele lecţii ca: desen, confecţii, aplicaţii-modelaj etc.; lucrările aduse apoi la grădiniţă sînt apreciate de către educatoare cu întreaga grupă de copii.

O altă cerinţă urmărită de noi cu tot interesul este **dezvoltarea vorbirii.** Am organizat activităţi în afara celor obligatorii — mai ales după-amiază, lucru foarte posibil la grădiniţele cu program prelungit şi săptămînal: repetarea unor poezii, convorbiri, jocuri didactice, repovestiri etc.

VASILICA DANCIU
directoarea Grădiniţei „Adesgo" din Bucureşti

CLASELE I-IV

Promovarea integral
o sarcină, nu un de

Etapa de dezvoltare social-economică în care se află ţara noastră oferă toate posibilităţile pentru ca şcoala, avînd în vedere sarcina sa fundamentală în pregătirea tineretului pentru muncă şi viaţă, să-şi propună ca un obiectiv major lichidarea repetenţiei, pentru prima etapă, în ciclul primar. Această sarcină ridică munca didactică pe o treaptă superioară.

Practica multor învăţători, devotaţi meseriei, a dovedit că lichidarea repetenţiei este posibilă, realizîndu-se cerinţele programei şcolare, chiar şi atunci cînd unii elevi se află la limită din punct de vedere al posibilităţilor intelectuale, dacă învăţătorul are ca preocupare permanentă ridicarea nivelului calitativ al predării, ancorarea în realitate a acestuia, adaptarea permanentă la specificul clasei.

Inspectoratul şcolar Prahova, învăţătorii prahoveni au înţeles importanţa promovării integrale a elevilor, pe care o consideră o sarcină de mare valoare, cu deosebite implicaţii în dezvoltarea viitoare a societăţii noastre şi nu un deziderat. Realizarea acestei sarcini impune să se acţioneze pentru optimizarea tuturor factorilor care influenţează în direcţia obţinerii rezultatelor scontate, avînd în vedere faptul că sîntem pentru o promovabilitate integrală, bazată pe cunoştinţele temeinic însuşite de elevi. Dintre factorii importanţi care concură la înlăturarea fenomenului repetenţiei ne vom opri asupra ridicării calităţii muncii didactice a învăţătorului. El poartă marea răspundere de a înlătura rămînerea în urmă la învăţătură a elevilor, începînd cu clasa I. De aceea, considerăm că lichidarea repetenţiei vizează în mod deosebit pregătirea şi perfecţionarea învăţătorilor, realizate prin studiul de speciali-

tate şi prin
enţei pozitiv
sistem mode
personal de
originalitate
tul şi măies
manifeste în
re şi educar
ticipare acti
pria sa form
Preocupaţ
la începutul
înscris pe
cercurilor p
siilor metod
acţiuni men
lichidarea r
I—IV. În c
dagogice s-a
se şi s-au d
relarea met
didactice cu
vîrstă şi pe
din clasa I"
tru întîmpin
urmă la în
un ritm de
cu manifest
clasa I". S
menea, cun
a copiilor, e
rii, tratarea
lor etc.
În trimest
şcolar a lu
vitatea cers
se desfăşoa
lecţii desch
ralizării e
învăţătorilor
zultate în p
grală a elev
jini învăţăto
se cu pred
organizat, p
dagogice ca
bleme legat
tor clase. D
mandarea i
Casa corpul
în programu
contribuie l
vităţii dida
avînd în at

RELAŢIA ÎNV
în condiţiile şcolar

În condiţiile şcolarizării copiilor la vîrsta de s
ani, stabilirea relaţiei învăţător-elevi şi a clim
tului afectiv, pe care ea se bazează, prezintă un
aspecte specifice. În primele zile de şcoală, cei
mulţi dintre elevi se despart cu lacrimi în o
de părinţii care i-au însoţit. Mai mult chiar,
avut cazuri cînd copiii refuzau să rămînă
şcoală, fie şi numai pentru cîteva ore. Pusă
faţa unei asemenea situaţii, în acest an şcolar
înţeles că este necesar ca trecerea din mediul
miliei, în cel al şcolii să se facă mai lent de
la elevii care începeau clasa I, la etatea de şa
ani.

Am evitat chiar şi să hotărăsc eu aşezarea e
vilor în bănci, lăsîndu-l pe fiecare să-şi ales
locul şi colegul preferat. I-am ajutat să se d
brace, să-şi aşeze paltoanele în cuier, bagajele
pupitre. Primele lecţii au fost simple discuţii,
care fiecare copil a fost stimulat să spună ce
ce ştie el, de acasă, de la grădiniţă, de la joc
mai ales să ştie să-şi exprime numele. Majorita
dintre ei făceau cunoştinţă pentru prima dată
propriul lor nume, cu numele de stare civilă. F
diminutivul familiar, pe care însă nu l-am negli
şi nu l-am înlăturat cu totul, în special în ca
rile celor mai timizi.

Şi n-a fost nici o surpriză, cînd, în cursul a
tor prime lecţii, unii au uitat că sînt la şcoală
au început să consume din pachetelul cu alimen
adus de-acasă. Nu i-am deranjat şi am evitat
terdicţia, cu toate sesizările acelora care şti
că aşa ceva nu se face şi faţă de care, sub
zerva provizoratului, am căutat o justificare.

Desigur nu se pot enumera toate amănunt
unor asemenea începuturi, dar vreau să arăt
scopul urmărit încă din primele zile de şcoală

este
derat

rificarea experi-
re să creeze un
e muncă, un stil
vitate, în care
activitatea, tac-
pedagogică să se
cesul de instrui-
terminînd o par-
elevilor la pro-

aceasta, încă de
ului şcolar, am
nda de lucru a
ogice şi a comi-
ale învăţătorilor
ă contribuie la
enţiei la clasele
cercurilor pe-
nut lecţii deschi-
ut temele : „Co-
r şi procedeelor
rticularităţile de
zice ale elevilor
Preocupări pen-
rămînerii în
ră a copiilor cu
ă mai lent sau
e inadaptare la
abordat, de ase-
rea individuală
ea supraîncărcă-
renţiată a elevi-

II, inspectoratul
tărîrea ca acti-
r pedagogice să
b forma unor
n vederea gene-
enţei pozitive a
e au obţinut re-
vabilitatea inte-
Pentru a spri-
încadraţi la cla-
imultană, s-au
tre, cercuri pe-
dezbătut pro-
specificul aces-
emenea, la reco-
toratului şcolar,
dactic a înscris
, acţiuni care să
fecţionarea acti-
a învăţătorilor,
în mod special,

pe cei care predau la clasa I şi pe cei care vor preda la clasa I, în anul şcolar viitor. În afara acţiunilor întreprinse la nivelul judeţului, inspectoratul a încurajat şi sprijinit iniţiativele unităţilor şcolare care au servit la perfecţionarea activităţii didactice la clasele I—IV, în vederea lichidării repetenţiei. Menţionăm schimburile de experienţă desfăşurate la Şcoala generală nr. 1 din Breaza şi la Şcoala generală din comuna Starchiojd, pe teme privind pregătirea preşcolarilor pentru integrarea cu uşurinţă în viaţa de şcolar şi factorii care influenţează învăţarea cititului la elevii clasei I. Toate aceste măsuri, la care adăugăm eforturile pentru perfecţionarea bazei tehnico-materiale şi, mai cu seamă, spiritul de înaltă responsabilitate de care au dat totodată dovadă învăţătorii, ne determină să credem că vom putea asigura îndeplinirea acestei sarcini de mare răspundere. Sigur că, există în clase copii cu un proces mai lent de dezvoltare, dar normal. Pentru aceştia s-a organizat în cadrul programului prelungit, desfăşurat în numeroase şcoli, meditaţii individuale.

Evident, această sarcină nu este deloc uşoară şi noi sîntem abia la începutul acţiunilor ce pot fi întreprinse în această direcţie. Vom învăţa foarte mult din experienţa acestui an — poate cel mai greu, ca orice început — ne vom strădui să punem capăt formalismului, superficialităţii şi, antrenînd, în continuare, alături de şcoală, organizaţia de pionieri, şi familia, vom răspunde încrederii pe care conducerea de partid şi de stat o manifestă faţă de şcoală, vom căuta să anulăm cauzele repetenţiei, asigurînd o promovare integrală, reală.

Prof. NORA COSTESCU
inspector şcolar general al Inspectoratului şcolar judeţean Prahova

ĂŢĂTOR—ELEVI
ării copiilor de 6 ani

fost acela de a fundamenta relaţia învăţător-elevi, pe două sentimente pe care le consider indispensabile în procesul instructiv-educativ. În primul rînd, sentimentul de încredere al elevilor în bunele mele intenţii şi sentimente faţă de ei. Fără această încredere nici nu se poate vorbi de o colaborare între cei doi factori ai învăţămîntului. Atunci cînd elevul, în general, şi cel de şase ani în special, se teme de învăţător sau nu are încredere să-i spună ce simte şi ce gîndeşte ca şi propriilor săi părinţi, nu mai este posibilă nici o colaborare.

Am observat că, peste cîteva zile, au dispărut şi ultimele lacrimi şi elevii mei de şase ani s-au adaptat noului mediu, ritmului normal al programului. Apoi, am încercat să-i fac să înţeleagă cu seriozitate utilitatea scopului pentru care au venit ei la şcoală, demonstrîndu-le, că vor învăţa să scrie şi să citească singuri poveştile frumoase pe care la grădiniţă doar le auzeau, vor scrie şi ei scrisori frumoase părinţilor, fraţilor, surorilor şi prietenilor. Acest sentiment al perspectivei, al seriozităţii şi utilităţii activităţii instructiv-educative a devenit o forţă determinantă nu numai pentru înţelegerea elevilor, dar şi pentru colaborarea dintre ei şi învăţător, pentru relaţia învăţător-elevi.

Desigur că relaţia învăţător-elevi presupune existenţa unui complex de sentimente şi reacţii sufleteşti, care se formează pe parcursul procesului de învăţămînt, dar consider că încrederea elevilor în intenţiile bune ale învăţătorului lor şi aprecierea conştientă şi riguroasă a activităţii şcolare desfăşurate constituie baza acestei relaţii.

Inv. GEORGETA ORZA
Liceul pedagogic din Zalău

GIMNAZIUL ŞI LICEUL

Virtuţile formative ale recapitulării finale

Recapitulările finale din învăţămîntul liceal trebuie să aducă un plus de ordin cognitiv, nu în sensul de simplă adăugare de informaţie, ci de realizare a unui spor însemnat de înţelegere a lucrurilor în ansamblurile în care sînt integrate, spre a se putea descoperi cauzalitatea, finalitatea sau logica lor internă. Pentru aceasta, e necesar ca recapitularea să realizeze un plus de organizare a cunoaşterii, de unificare a cunoştinţelor şi de esenţializare. **Organizarea cunoştinţelor** nu vizează rigiditatea unui anumit sistem, ci crearea unor posibilităţi de manevrare lesnicioasă în cadrul structurii lui şi depăşirea acestor structuri, restructurare ce poate provoca la elevi o puternică reacţie emotivă în favoarea cunoaşterii active. **Plusul de unificare** ajută pe liceeni să domine diferitele informaţii de pe trepte tot mai înalte de sinteză şi abstractizare. Iar **esenţializarea** e realizabilă tocmai în procesul de recapitulare, cînd este posibil să se descopere legături tot mai adînci între obiecte şi fenomene, accentuîndu-se acele idei fundamentale de care depinde înţelegerea superioară a ideilor particulare.

La literatura română, înfăptuirea acestor funcţii formative e posibilă prin alegerea unor subiecte (teme) recapitulative care să devină realmente căi de acces spre o înţelegere ştiinţifică superioară a scriitorilor şi a operelor studiate şi comentate de elevi.

Organizarea recapitulării la literatură pe criterii tematice apare necesară cu deosebire în clasele terminale. Aceasta are avantajul că poate reliefa specificitatea unui scriitor prin comparaţia cu altul, care a abordat aceeaşi temă. Metoda prezintă însă pericolul pierderii din vedere a valorilor estetice ale operei în favoarea celor de conţinut.

Criteriului cronologic — care stă la baza organizării studiului literaturii în licee — i se poate opune, la lecţiile de recapitulare, repetarea materiei după centre de interes (personaje, situaţii ş.a.), precum şi după genurile literare cărora le aparţin.

Un alt principiu de organizare a recapitulării materiei ce poate fi luat în considerare este acela al eşalonării operelor de repetat în ordinea dificultăţilor, profesorul bucurîndu-se de oarecare autonomie pentru a putea ţine seama de nivelul clasei la care predă.

O altă posibilitate se referă la recapitularea, pe o perioadă de 3—4 lecţii, a literaturii numai a uneia din marile perioade ale culturii studiate de elevi într-un an şcolar. Astfel, la anul I s-ar putea planifica recapitularea scriitorilor paşoptişti, la anul II perioada marilor clasici, la anul III perioada interbelică ş.a.m.d. Aceasta ar fi completată însă, acum la recapitulare, simultan, cu cunoştinţe esenţiale de filozofie, istorie, muzică, istoria artelor, literatură universală. La sfîrşit, elevii ar putea efectua chiar o lucrare de sinteză asupra perioadei studiate.

Aşadar, îmbinarea unor criterii şi modalităţi variate, în funcţie de an de studii şi de particularităţile concrete ale colectivului de elevi, fără absolutizarea ori fetişizarea vreunui criteriu şi principiu de organizare a materiei de recapitulare, este deosebit de utilă.

Studiul individual al elevilor pentru lecţiile recapitulative va avea un pronunţat caracter formativ. La orele de recapitulare finală creşte exigenţa profesorului faţă de posibilităţile intelectuale ale elevilor, în sensul stimulării spiritului critic, al valorificării aptitudinii şi priceperii de a aborda în mod creator o problemă dată, al stimulării elementelor dialectice din gîndire.

În alegerea şi folosirea metodelor şi procedeelor de lucru, profesorul va avea o atitudine creatoare: fixăm metoda şi procedeul în funcţie de clasă, de criteriul ales pentru recapitulare, de temă, de scopul propus, de materialul didactic utilizat etc. Se pot crea situaţii cu caracter de problemă, punîndu-i pe elevi în faţa unor teme, întrebări susceptibile de a fi clarificate din diferite puncte de vedere, uneori chiar contradictorii. În felul acesta ei sînt obligaţi să reorganizeze datele problemei, să stabilească noi relaţii între cunoştinţele însuşite anterior, să găsească noi formulări ale problemei date. De pildă, la anul II se poate veni la recapitularea finală cu întrebarea-problemă : „Cum explicaţi caracterizarea sintetizatoare : «Eminescu este ultimul mare romantic european ? »"la anul III, „Căror curente şi direcţii literare aparţin cele mai valoroase romane din perioada interbelică?" la recapitularea finală pentru bacalaureat „Sînt sau nu Tudor Arghezi, Lucian Blaga şi Ion Barbu mistici în poezia lor filozofică ?" ori : „Arătaţi cauzele care au determinat gîndirea artistică atît de controversată a marilor noştri poeţi din perioada interbelică" ş.a.

E firesc ca faţă de astfel de probleme elevii să manifeste atenţie selectivă şi de durată. De aici concluzia pedagogică de a se stimula interesul elevilor prin întrebări ce solicită un răspuns independent, şi original, găsit printr-un efort intelectual susţinut, printr-o adeziune totală la un anumit punct de vedere.

În fine, cu totul excepţional, profesorul, pentru a veni în sprijinul absolvenţilor care se pregătesc pentru examenul de bacalaureat, poate face el însuşi lecţii de sinteză-model. Căci să nu uităm că orele de recapitulare finală, prin complexitatea lor, ne dau, mai mult decît oricare alte lecţii, putinţa să utilizăm întreaga noastră pregătire ştiinţifică şi politico-ideologică şi măiestria pedagogică.

Prof. VAL. C. NEŞTIAN
Liceul agricol din Podul Iloaiei jud. Iaşi

CREŞTEREA LIMBII ROMÂNEŞTI

„Urmaşilor mei Văcăreşti / Las vouă moştenire : / Creşterea limbii româneşti / Şi-a patriei cinstire". Testamentul acesta al lui Ienăchiţă Văcărescu a devenit un sfînt testament nu numai pentru făuritorii limbii — poeţi şi prozatori — dar şi pentru oamenii de la catedră care zi de zi, an de an, cresc deopotrivă poeţi, prozatori, muncitori ai plaiurilor sau bijutieri ai oţelului.

Literatura de specialitate ne pune la dispoziţie, fără exagerare, totul : material teoretic, material practic : rămîne doar să înţelegem, mai întîi noi, ce ne-a spus la timpul lui I. Văcărescu, rămîne să înţelegem că avem datoria nu numai să îmbogăţim limba cu termenii solicitaţi de dezvoltarea societăţii sau solicitaţi „de modă", dar să înţelegem că aceste cuvinte, oricare ar fi ele, se cer scrise corect ortografic. Şi e nevoie să înţelegem bine lucrul acesta, cu atît mai mult cu cît aşa-numita problemă a dizortografiei a dat de gîndit multor cercetători. „Unul din minusurile reale ale şcolii contemporane este, fără îndoială, nivelul ortografic şi de punctuaţie scăzut al elevilor, faptul că şcoala contemporană nu a reuşit, pînă în prezent, să-i înarmeze pe elevi (pe toţi elevii) cu temeinice deprinderi ortografice şi de specialitate". (T. Blajovici, I. Comănescu, Valeria Batis, Z. Macovei : Culegere de texte pentru dictări, p. 10).

Desigur, niciodată nu-i vom învăţa să scrie corect doar cu autoritatea noastră, doar cu nota, care, de cele mai multe ori, îl sperie pe elev, şi îl inhibă — uneori definitiv. Cei care sîntem mai vechi în munca la catedră, ştim foarte bine aceste lucruri. Aşadar, n-avem decît să renunţăm la o asemenea autoritate şi să apelăm la întregul arsenal de metode şi exerciţii pe care lucrările moderne de specialitate ni le pun la îndemînă.

Formarea la elevi a priceperii şi capacităţii de a se controla singuri, de a-şi descoperi şi îndrepta greşelile s-a dovedit a fi foarte eficientă. Dar ea presupune o muncă neîntreruptă în vederea însuşirii de către elevi a noţiunilor teoretice, căci deprinderile ortografice se consolidează numai atunci cînd elevii pot să se controleze singuri, cînd pot să motiveze just scrierea oricărei ortograme.

Am avut astfel în vedere, mai întîi, însuşirea acestor noţiuni teoretice, iar lecţiile privind semnele de punctuaţie şi ortografie le-am predat după capitolele de morfologie. Locul lor în manualele de gramatică mi s-a părut nepotrivit. De aceea le-am deplasat, modificînd totodată şi numărul de ore afectat predării. Astfel, elevii au înţeles că aceste lecţii lăsate mereu la sfîrşitul manualului nu sînt o „cenuşăreasă" a gramaticii, ci tocmai cartea de vizită cu care şcoala îi dă drumul în societate. Fireşte, lucrurile nu s-au oprit aici. La capitolul „Sintaxă" am continuat exerciţiile de punctuaţie şi ortografie, dar pe alt fond, pe un fond cult, dacă-l putem numi aşa.

În lumina celor arătate mai sus, am folosit ani în şir dictarea cu toate formele ei, chiar şi „dictarea constructivă", cum o denumeşte în „Tribuna şcolii" prof. D. Fara de la Timişoara, denumire cu care, în principiu, sînt de acord.

Autodictarea pe care am utilizat-o, printre alte exerciţii, a stimulat destul de mult autocontrolul atît al cunoştinţelor de limbă, cît şi însuşirea corectă a conţinutului textului. S-a pornit de la poezii mici, cu una, două sau trei probleme de gramatică : apoi la poezii mai întinse şi chiar fragmente de proză. Autodictările au fost corectate imediat de către elevii, care aveau voie să deschidă cartea din care am ales textul. Cei care au făcut greşeli au fost solicitaţi să motiveze ortogramele şi să recapituleze capitolul respectiv. Acest fel de exerciţiu l-am efectuat atît cu elevii din clasele V-VIII cît şi cu cei de la IX-XII.

În afară de autodictare, am folosit dictarea la începutul orelor de curs — aşa-numitul „moment ortografic". Textele le-am luat din „Culegerea de texte pentru dictări". Acest „moment ortografic", acceptat de unii şi contestat de alţii, este, după părerea mea, foarte util. Profesorul citeşte textul şi trece pe la fiecare elev. Cei ce au scris acelaşi cuvînt în mai multe feluri sînt scoşi la tablă, toţi deodată. Astfel se verifică graba elevului, căci la tablă îl scrie sau corect sau altfel. tot greşit. Concret, textul „M-am întîlnit cu tatăl tău" a fost scris cu următoarele greşeli „M-am", „Mam", „tată-l" „tat-ăl". Alţi elevi au scris formele corect.

Dictarea de depistare-fixare descoperă greşelile şi problemele insuficient înţelese de elevi şi, pe de altă parte, fixează cunoştinţele, transformîndu-le în automatisme ortografice. Dar această muncă nu trebuie să cunoască pauze.

Prof. NATALIA DOBRINESCU
Liceul de cultură generală din Drăgăşani, judeţul Vîlcea

ORGANIZARE, CONDUCERE

Lucrări de modernizare

Colectivele de catedră pot avea un aport substanţial la modernizarea predării şi verificării, în condiţiile particulare ale fiecărei specialităţi. În acest context se înscrie preocuparea catedrelor din şcoala noastră pentru îmbunătăţirea, elaborarea, aplicarea celor mai eficiente metode de predare-învăţare, valorificare-evaluare a cunoştinţelor.

Astfel, colectivul profesorilor de fizică, chimie şi matematică a trecut la elaborarea şi experimentarea unor lecţii bazate pe strategii euristice şi algoritmice. A fost algoritmizată predarea cunoştinţelor despre : reacţii nucleare, substanţe compuse, sistem periodic şi a fost introdusă metoda modelării pe un fond de problematizare în tratarea structurii atomului, structurii nucleului, circuitelor de curent alternativ, a metalelor etc. Are loc o originală împletire a lecţiilor programate cu cele tradiţionale.

În vederea optimizării predării limbilor străine (engleză, franceză) s-au efectuat, la început experimental, la clasele speciale şi apoi şi la alte clase, exerciţii pentru dezvoltarea priceperilor şi deprinderilor de vorbire, solicitînd permanent toţi elevii în timpul lecţiei. S-a trecut la elaborarea şi folosirea permanentă a modelelor de vorbire, nucleul limbii, ceea ce duce la automatizarea folosirii materialului vehiculat în prima etapă şi apoi la folosirea lui în mod independent, creator.

Pentru însuşirea gramaticii s-a pornit de la practica vorbirii, nu de la teorie. Ca urmare, abstractizarea sau regula a fost concluzia activităţii de vorbire, a numeroase exerciţii de structură orale care au fost create şi îmbogăţite sistematic pe parcursul anilor de studii. Explicarea cuvintelor noi se face tot în limba străină pe bază de sinonime, antonime, parafrazări, ele sînt fixate prin exerciţii orale sau scrise. Pentru însuşirea foneticii — intonaţie, ritm, melodie — s-au folosit modele de vorbire cu ajutorul profesorului, audiţii de discuri şi benzi de magnetofon — la clasă sau în laboratorul de fonetică.

Catedra de limba şi literatura română lucrează, de cîţiva ani, la elaborarea unor modele metodice pe tipuri de lecţii avînd la bază principiile problematizării şi ale învăţămîntului programat. Modelele sînt astfel alcătuite încît permit adaptarea tipului respectiv de lecţie la particularităţile colectivului de elevi, atît pentru gramatică cît şi pentru literatură. Ilustrative în acest sens sînt : modelele pentru analiză literară, pentru caracterizarea personajului literar, pentru analiza stilistică pe text.

Preocupările pentru modernizarea predării s-au desfăşurat concomitent cu cele privind modernizarea examinării. În elaborarea şi aplicarea testelor docimologice, a probelor obiective am urmărit procesele şi calităţile gîndirii, creativitatea şi flexibilitatea ei. Evaluarea obiectivă a rezultatelor la învăţătură a constituit pentru noi un factor important în luarea deciziilor cu privire la raţionalizarea metodelor de învăţare-predare, la generalizarea celor mai eficiente dintre ele.

Prof. DOINA TIREA
directoarea Liceului „C. A. Rosetti"
din Bucureşti

La faţa locului

În munca de orientare şcolară şi profesională un rol deosebit au vizitele în liceele pe care le vor urma elevii, în întreprinderile în care vor face practică, astfel încît ei să cunoască viitorul mediu în care vor lucra, să aibă o idee despre ceea ce le reclamă viitoarea profesie, să ştie ce îi aşteaptă după integrarea în producţie. Vreau să spun că munca noastră de orientare nu trebuie să se reducă la obţinerea unei simple opţiuni din partea părinţilor sau a elevului, „convingerea" lor doar prin vorbe, pe bază teoretică, fiindcă riscăm ca, mai tîrziu, elevul să regrete pasul făcut la îndemnul nostru.

Ce şi cum trebuie vizitat ? Cred — cel puţin în cazul elevilor de la sat — că e bine să vadă în primul rînd liceele pe care le vor urma în prima lor treaptă, cu tot ce au ele mai ilustrativ (laboratoare, cabinete, ateliere, cămine etc.). O discuţie cu profesorii şi elevii acelor licee va ajuta pe viitorii lor elevi să se familiarizeze cu şcoala, astfel încît la venirea lor aici să nu li se mai pară totul nou, necunoscut, străin şi rece.

Vizitele în întreprinderile care patronează şcoala îl ajută pe tînăr să cunoască unele aspecte ale viitorului său loc de muncă, să se edifice cu privire la condiţiile şi exigenţele meseriei pentru care optează. Pentru ca imaginea viitorului loc de muncă să fie cît mai reală, prinsă în parametrii lui determinanţi, cred că este necesar ca explicaţiile pe care le ascultă tinerii vizitatori să fie date de către inginerii acelei întreprinderi, de către maiştri sau muncitori care îi cunosc bine specificul. Cred că organizatorii vizitelor în întreprinderi nu ar trebui să scape acest „amănunt" : explicaţiile date de către diriginte sau de către un profesor din şcoală, oricît de competente, nu le pot egala în exactitate şi complexitate pe cele date de cei ce lucrează nemijlocit în întreprinderea respectivă.

După terminarea acestor vizite, este bine să aibă loc discuţii între elevi şi profesorii lor, cu participarea părinţilor, la care să fie reluat itinerarul vizitelor făcute, ceea ce elevii au cunoscut, să se dea fiecăruia posibilitatea să-şi expună părerile despre ceea ce a văzut, asupra cărei meserii sau liceu s-a oprit, pentru ce a optat. Desigur se iveşte şi aici celălalt fenomen — de dezorientare, elevii văzînd atîtea meserii şi licee pot rămîne în cumpănă cînd ajung să opteze. Aici intră în acţiune dirigenţii şi profesorii lor : cunoscîndu-le înclinaţiile şi posibilităţile, în urma observaţiilor de ani de zile, ei pot canaliza opţiunea elevilor.

Prof. CONSTANTIN SOVRE
Şcoala generală din satul Delineşti,
comuna Păltiniş, judeţul Caraş-Severin

ŞCOALA ŞI FAMILIA

Părinţi la cancelarie

Nu putem să nu recunoaştem că, în aceste ultime săptămîni ale anului şcolar, relaţiile învăţătorului şi ale profesorului cu familia elevului ridică probleme deosebite. Avînd în vedere, în primul rînd, acea categorie de părinţi care îşi intensifică acum vizitele în şcoală sau încep abia acum să se intereseze în care din clasele paralele se află copilul şi cum se numesc profesorii lui, unele conduceri de şcoli au luat măsura de a interzice accesul acestora în şcoală în ultimele două, trei săptămîni ale trimestrului al treilea.

Dispoziţia ar fi justificată, cred, prin cerinţa de a lăsa profesorii „să delibereze" în linişte, calm şi principial asupra fiecărui elev în parte, mai ales acolo unde sînt situaţii „problemă" — fie că e vorba de acei elevi care intră în categoria premianţilor, fie de cei care nu au media de trecere la unul sau mai multe obiecte. Oricum, explicaţia are în vedere simplul fapt că profesorii nu pot fi suprasolicitaţi într-o perioadă mai grea în discuţii cu părinţii.

Dar oare sîntem pe deplin îndreptăţiţi să interzicem părinţilor să vină în şcoală ? Nu ar putea fi interpretată această măsură ca o lipsă de încredere în învăţătorul sau profesorul respectiv care s-ar lăsa influenţat de argumente deloc principiale ? Nu înseamnă a tăia orice punte de legătură fie şi cu acei părinţi care îşi găsesc timp să se intereseze de copiii lor abia în ceasul al 12-lea ?

Este posibil şi acum, printr-o discuţie plină de tact a profesorului să facă pe părinte să vadă în el un colaborator preţios în probleme spinoase, al cărui sfat să-l intereseze ? Se poate spune că e prea devreme pentru anul şcolar viitor, sau prea tîrziu pentru acest an, să punem bazele unei colaborări ? De cele mai multe ori însă nu se întîmplă astfel. Putem auzi profesori spunînd copilului „un an întreg tatăl tău n-a venit la şcoală ! N-are ce să caute acum !"

Nu mai vorbim că nu numai în şedinţele sau lectoratele pe şcoală cu acei părinţi care răspund mereu „prezent" trebuie să ridicăm probleme de strictă actualitate cu cîteva săptămîni înaintea încheierii anului şcolar, înaintea vacanţei de vară. Îndeobşte, părinţii, care ne caută asiduu abia acum, pot si trebuie să fie interlocutorii noştri, de preferinţă în orele de consultaţii afişate, nu oricînd sau oriunde, pe holuri şi în recreaţii. De asemenea, nu cred că în discuţiile noastre este momentul acum de a da amănunte cu privire la situaţia şcolară ; ceea ce ar fi cazul să aducem însă la cunoştinţa părintelui ar fi desigur, în primul rînd, părerea noastră, a colectivului de profesori, privind felul cum s-a prezentat copilul în acest an şcolar, carenţele şi calităţile pe care le apreciem, concluziile pe care trebuie să le tragă părintele, măsurile educative pe care trebuie să le ia. Părintele poate pleca acum din şcoală cu convingerea că vacanţa oferă momente prielnice pentru a-şi cunoaşte copilul, pentru a şi-l apropia, pentru a învăţa să aprecieze în mod realist şi obiectiv înclinaţiile şi aptitudinile sale în vederea unei bune orientări profesionale.

Dar cîte alte probleme nu sînt actuale în momentul de faţă ! Se apropie vacanţa. Ştiţi care vor fi prietenii de joacă şi de distracţii ai copilului ? Ştiţi cu ce se va ocupa în orele libere ? Cum se va rezolva problema banilor de buzunar ? Numai în timpul şcolii sau şi în vacanţă ne preocupă ţinuta copilului, felul cum merge îmbrăcat ?

Acestea sînt cîteva aspecte generale care pot fi subiect de meditaţie pentru părinţi în urma discuţiei cu profesorul diriginte. Este deci şi acum momentul ca ei să vadă în profesor un colaborator căruia i se poate adresa cu încredere.

Prof. MARGHIT DASCĂLU
Şcoala generală „Barbu Delavrancea"
din Bucureşti

Însemnări bibliografice

„Timpul liber al elevului adolescent"

Anton Vasilescu (Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1974, 182 pag).

Analizînd structura şi funcţiile timpului liber şi proiectîndu-le în viziunea pedagogică a factorilor educativi (familia, şcoala şi organizaţia U.T.C.), autorul — sprijinit de o largă informare din literatura de specialitate şi pe interpretarea originală a unor investigaţii proprii — susţine necesitatea unei pedagogii a timpului liber, prezentînd, în acest scop, unele premise conceptuale şi metodice.

*

În colecţia „Pedagogie istorică", a apărut, într-o multiplicare îngrijită de Institutul de cercetări pedagogice, lucrarea **„Sistemul de pregătire a cadrelor didactice în România"** (1859—1944), elaborată — ca rod al unui asiduu şi susţinut efort de cercetare — de **Octavian Ionescu.**

Bogată în informaţie, original structurată pe punctele de comparare istorică propuse de autor şi urmărind consecvent de-a lungul celor 100 de pagini ale sale scopuri operaţionale pentru pregătirea actualelor generaţii tinere de cadre didactice, lucrarea se cere continuată (de aceleşi cercetător sau de alţii) şi pentru perioada celor trei decenii care au trecut din 1944 şi pînă astăzi.

C. Ş.

ITINERARE EDITORIALE

PETRU BERAR:

„Tineretul şi religia"

Debutînd cu prezentarea sincronică a fenomenului religios actual, lucrarea îşi rezumă primele concluzii la ideea că „niciodată în istorie bisericile nu s-au confruntat cu fenomene sociale de ireligiozitate şi ateism ca în zilele noastre, cînd libera cugetare şi ateismul îşi găsesc o fundamentare socială şi ştiinţifică de natură şi dimensiuni noi, superioare "(pag. 22). Fiecare descoperire nouă din domeniul ştiinţelor naturii anulează una cîte una concepţiile religioase, aşa încît omul contemporan şi-a pierdut interesul pentru aşa-zisele „minuni" ale lumii şi increderea în profeţiile bisericeşti.

Pe un spaţiu larg, autorul se ocupă apoi de modernizarea dogmelor. Fenomenul pare bizar în aparenţă, dacă ne gîndim că înţelesul noţiunii de modernizare vine în contradicţie vădită cu pretenţiile de „infailibilitate" la care aspiră preceptele religioase. În realitate, însă, nu este nimic paradoxal, căci religia, văzîndu-se tot mai mult depăşită de adevărurile vieţii, caută „noi raporturi tactice" între ea şi cunoaşterea ştiinţifică, un fel de împăcare, de înţelegere. Dar, dincolo de asemenea încercări conciliatoare, ştiinţa îşi păstrează neatinsă demnitatea şi umanismul personal, adîncind tot mai mult prăpastia între obiectul ei şi cel al religiei. Ultimele două capitole ale cărţii abordează fenomenul religios aşa cum este privit în societatea noastră socialistă.

Prof. SABIN SELAGEA
Şcoala generală din Vaţa de Jos,
jud. Hunedoara

ANA TUCICOV-BOGDAN:

„Psihologie generală şi psihologie socială"

Datorăm conf. univ. dr. Ana Tucicov-Bogdan elaborarea primului manual universitar de psihologie generală şi psihologie socială destinat învăţămîntului filozofic de la noi din ţară. Dar lucrarea nu se remarcă doar prin golul pe care îl acoperă în literatura didactică de specialitate, ci prin sinteza originală pe care o reuşeşte. Evoluţia psihologiei generale şi a psihologiei sociale se înscrie pe un drum ascendent de integrare a factorilor psihici şi sociali în explicarea comportamentului individual şi de grup.

De pe poziţii marxist-leniniste, ştiinţifice, conf. univ. dr. Ana Tucicov-Bogdan rezolvă problema integrării factorilor psihologici şi sociali, subliniind de la început, în principiile metodologice de analiză a psihicului uman, că fenomenele psihice individuale şi colective sînt determinate de „sisteme de semnificaţii ale mediului social cu care sîntem în interacţiune" (p. 21).

Alături de acest principiu al determinării social-istorice a vieţii psihice, autoarea analizează pertinent principiul genetic, al analizei comparate, principiul unităţii dintre conştiinţă şi activitatea umană, principiul educabilităţii şi adaptabilităţii psihice, principiul viziunii sistematice, integral-dialectice .

În ansamblul ei, lucrarea **Psihologie generală şi psihologie socială** are meritul incontestabil de a informa cu privire la stadiul actual de dezvoltare a psihologiei şi de a deschide perspective noi, moderne, de înţelegere a fenomenelor psihice.

Lector univ. SEPTIMIU CHELCEA,
Facultatea de filozofie,
Universitatea din Bucureşti

„Mic dicţionar al limbii române"

Micile dicţionare de limbă, care să cuprindă cuvintele şi expresiile de largă circulaţie, cu sensurile lor fundamentale, dar şi cu cele dobîndite în actualitate, definite concis şi clar au jucat totdeauna un rol important în însuşirea corectă a vocabularului unei limbi de către generaţiile tinere, în răspîndirea celor mai noi cuceriri ale gîndirii omului. Dicţionarele româneşti de acest tip (**Dicţionarul universal al limbii române** de Lazăr Şăineanu, **Dicţionarul limbii româneşti** de August Scriban) nu numai că erau de mult epuizate, dar nu mai corespundeau nici stadiului actual de dezvoltare a limbii noastre, nici exigenţelor ştiinţifice privind definirea înţelesurilor cuvintelor. De aceea, apariţia recentă, la Editura ştiinţifică, a unui **Mic dicţionar al limbii române** satisface necesităţi de cultură şi de instruire adînc simţite de un public foarte larg. În mîna elevilor, acest nou dicţionar, cuprinzînd lexicul fundamental al limbii române, terminologia de bază din domeniul ştiinţelor pozitive, al tehnicii, al filozofiei şi al celorlalte ştiinţe sociale, precum şi numeroase cuvinte de dată mai recentă, este un instrument de lucru indispensabil şi de mare utilitate.

Autorii acestui **Mic dicţionar al limbii române**, Ana Canarache şi Vasile Breban, au utilizat aici, cu măiestrie, vasta lor experienţă lexicografică dobîndită în elaborarea **Dicţionarului limbii române literare**, în patru volume, a **Dicţionarului limbii române moderne** şi a altor studii şi lucrări, fie cu caracter strict lingvistic, fie cu caracter enciclopedic sau didactic.

Numărul mare de cuvinte şi expresii definite simplu şi în consonanţă cu gîndirea materialist-dialectică, înregistrarea înţelesurilor pe care cuvintele mai vechi le-au dobîndit ca rezultat al experienţei de viaţă din ultimele decenii, precum şi îndrumările cu caracter normativ vizînd utilizarea corectă din punctul de vedere gramatical, ortografic şi ortoepic, asigură acestei lucrări despre vocabularul viu al limbii române un caracter ştiinţific şi îi conferă o utilitate practică deosebită.

Desigur, lista cuvintelor, şi în special a celor mai noi, ar fi putut fi mai bogată ; folosirea figurată a vocabularului, mai amplu oglindită. Dar acestea sînt reproşuri care se pot aduce oricărei lucrări lexicografice. Cerinţa fundamentală — aceea de a avea un dicţionar actual prin definiţii şi inventar lexical, uşor de mînuit şi larg accesibil — este însă pe deplin satisfăcută de această nouă lucrare lexicografică.

CONSTANTIN OTOBĂCU

Învăţămîntul politico-ideologic al elevilor

Una din formele principale ale activităţii organizaţiilor U.T.C. din şcoli, menită să contribuie la formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a elevilor, care să-i determine la o participare activă la eforturile generale ale poporului nostru de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, este învăţămîntul politico-ideologic al elevilor.

Instrucţiunile C.C. al U.T.C. privind conţinutul şi organizarea activităţii politico-ideologice a organelor şi organizaţiilor U.T.C. cuprind indicaţii clare referitoare la direcţiile şi formele de bază ale muncii ideologice. În mod deosebit se impun atenţiei recomandările privitoare la promovarea unor forme şi metode active de dezbatere care să stimuleze gîndirea creatoare şi spiritul militant, să ajute tineretul să înţeleagă în profunzime politica ştiinţifică a partidului nostru.

Privite sub acest unghi, rezultatele obţinute în acest an de învăţămînt ideologic sînt satisfăcătoare. Totuşi, există încă destui elevi care în pregătirea lor se limitează la memorarea unor fragmente, teze şi concluzii fără a le înţelege în profunzime şi a le putea explica. Evident, cunoştinţele însuşite astfel nu sînt durabile şi nu se pot transforma în convingeri comuniste. Învăţămîntul politic urmăreşte o asimilare logică şi conştientă a adevărurilor vieţii, dezvoltarea capacităţii de înţelegere şi de decizie justă în faţa situaţiilor noi pe care le oferă viaţa. În această direcţie trebuie depuse în continuare eforturi susţinute şi conjugate, astfel încît pregătirea politico-ideologică să-şi poată atinge cu adevărat scopul propus.

O altă problemă de care va trebui să ţinem seama mai mult în anul viitor de învăţămînt este de a se evita paralelismele cu activităţile desfăşurate în cadrul orelor de ştiinţe sociale. Din păcate, multe din temele recomandate se suprapun, parţial sau total, cu lecţiile de economie politică sau socialism ştiinţific.

Concluzia care se desprinde este aceea că, deşi au existat intenţii bune, cu toată strădania depusă, paralelismul nu a putut fi evitat în întregime. El constituie, dealtfel, şi o sursă de supraîncărcare a elevilor, avînd un efect contrar celui scontat.

Există însă şi teme care, după opinia mea, au fost bine alese, ca, de exemplu : P.C.R. — conducătorul şi îndrumătorul tineretului, al organizaţiei sale revoluţionare ; Tradiţii glorioase de luptă şi muncă ale Uniunii Tineretului Comunist. La acestea s-ar mai putea adăuga şi altele care-i interesează mai mult pe tineri : Mişcarea de tineret în lumea contemporană ; Creşterea prestigiului internaţional al Republicii Socialiste România etc., în discutarea cărora elevii ar putea să folosească cunoştinţele de economie politică, istorie, socialism ştiinţific etc.

Consider că eficienţa învăţămîntului politico-ideologic ar fi mai mare dacă la alegerea tematicii ce urmează a fi pusă în dezbatere s-ar realiza o consultare mai largă a elevilor, ţinîndu-se seama de interesele lor.

În organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului politico-ideologic al elevilor, mai există încă o serie de elemente care, după opinia mea, nu trebuie scăpate din vedere. Astfel, dezbaterile se pot desfăşura în cabinetul de ştiinţe sociale, folosindu-se materialul ilustrativ existent, fapt care oferă totodată posibilităţi mai largi de control. Acest lucru nu se poate realiza dacă şedinţele se ţin în aceeaşi zi, la toate clasele şi la aceeaşi oră.

De asemenea, consider că profesorii utecişti şi diriginţi sînt cei mai indicaţi să îndeplinească această sarcină cu sprijinul profesorilor de ştiinţe sociale selecţionaţi ca propagandişti U.T.C. În cadrul dezbaterilor, este necesar să se urmărească formarea, la fiecare tînăr, a unor convingeri ferme, a unei atitudini active.

Prof. ION CODRU
Liceul nr. 36 din Bucureşti

Corigent la educaţie fizică ?

Educaţiei fizice, mai mult decît altor obiecte de învăţămînt, îi revine un deosebit rol în formarea elevului, în educarea unor trăsături de caracter şi morale (voinţă, curaj, perseverenţă, atenţie, spirit colectiv) şi în dezvoltarea unor calităţi fizice (agilitate, rezistenţă, forţă etc.).

Se pare, însă, că, redobîndindu-şi importanţa în contextul procesului instructiv-educativ actual, educaţia fizică a devenit, pentru unii profesori de specialitate, pretext de demonstrare a autorităţii, un mijloc de impunere — în faţa colectivului de profesori şi elevi — a statutului lor profesional.

De pildă, un elev din clasa a V-a, de la o unitate şcolară din oraşul Motru, judeţul Gorj, care obţine nota 9 la educaţie fizică în primul trimestru, rămîne corigent la această disciplină în cel de al doilea trimestru. Dirigintele clasei — un pasionat istoric şi un exigent educator (astfel a fost recomandat de conducerea şcolii şi aceeaşi impresie mi-a creat-o şi mie, după discuţia avută, pe care doresc să o cred sinceră) — a motivat eşecul elevului V.T. prin „neparticiparea lui la orele de sport din pricina lipsei de echipament". Într-adevăr, V.T. a înregistrat multe absenţe.

În timpul unei scurte şi încordate convorbiri cu profesorul de educaţie fizică au apărut şi alte argumente „salvatoare" pentru prestigiul cadrului didactic.

— Nu-i place educaţia fizică. Dacă se va prezenta la fel şi la probele din trimestrul al treilea va rămîne din nou corigent !

— Dar prima medie este 9 — am subliniat eu. Cred că e greşit, sau cel puţin superficial, să invocăm o subiectivă scuză de genul „elevului **nu-i place** educaţia fizică", atunci cînd reuşeşte să obţină rezultate foarte bune.

Răspunsul a venit prompt şi categoric :

— Atunci a ştiut. De data asta s-a prezentat sub limita cerinţelor. În consecinţă, a primit nota pe care o merita.

Sînt convinsă că elevul V.T. n-a făcut faţă probelor cerute de programă. Dar sînt tot atît de sigură că nu acestea sînt **posibilităţile** lui. Dovada cea mai bună este aprecierea activităţii sale din primul trimestru, făcută de acelaşi profesor. Dacă — da, acest **dacă** pe care îl invocăm cu regret după fiecare greşeală comisă — s-ar fi ţinut seama din timp de absenţele elevului de la lecţiile de educaţie fizică, de cauza reală a acestor absenţe, dacă ar fi fost semnalată la momentul cuvenit comportarea lui, V.T. n-ar fi rămas corigent la educaţie fizică.

Nu ne-am oprit la acest „caz" pentru că ar fi unic în istoria învăţămîntului, sau pentru că nu s-ar mai putea întîlni şi în alte şcoli. Nu-l privim nici ca o catastrofă. Am dorit doar să evidenţiem o atitudine care — perseverînd — ar putea genera situaţii mai mult decît neplăcute. Educaţia fizică, obiect de învăţămînt, nu-şi propune — mai ales în clasa a V-a — formarea unor sportivi de performanţă. Putem, oare, afirma că există elevi, **sănătoşi**, incapabili de a-şi însuşi deprinderile necesare pentru promovarea normelor cerute de fiecare lecţie în parte ? Scopul educaţiei fizice, ca al întregului complex de discipline şcolare, este de a dezvolta armonios şi multilateral tineretul nostru. Şi dacă sîntem convinşi de acest lucru, conştiinţa noastră profesională ne obligă să cumpănim mult înainte de a decide : corigent la educaţie fizică.

VALERIA BACIU

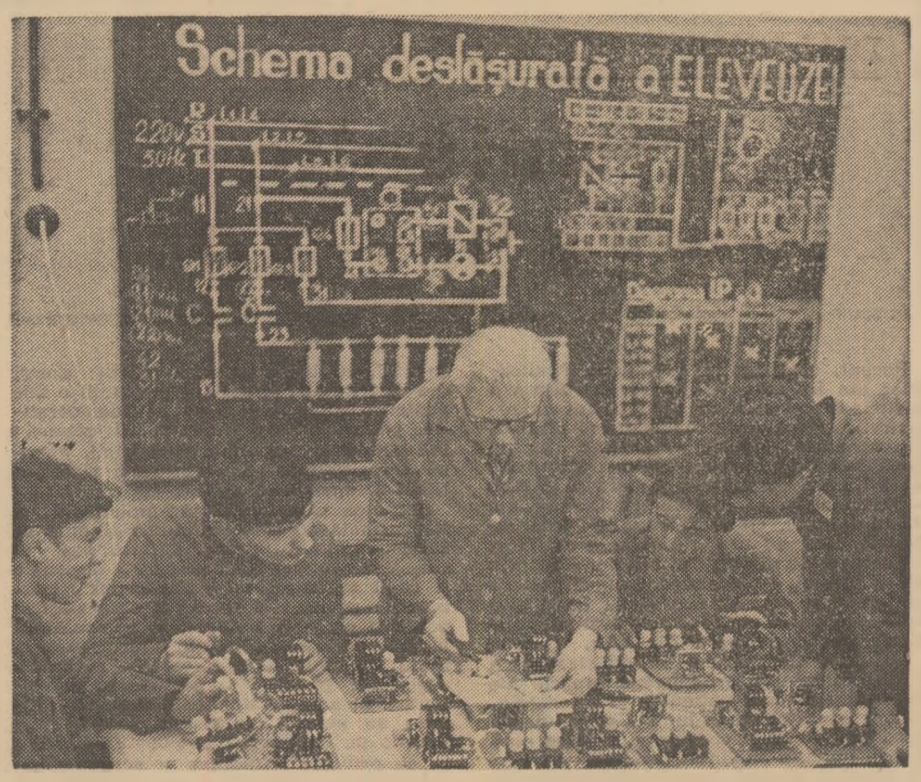

În atelierul de electrotehnică al Liceului „I.L. Caragiale" din Capitală.

Sarcini actuale ale activităţii tehnico-productive

În perioada pînă la 20 mai a.c., atenţia este concentrată şi asupra bunei organizări şi desfăşurări a **examenului de atestare** a elevilor din anul IV de la liceu în meseriile în care s-au instruit. Comisiile instituite în întreprinderi şi-au început activitatea, elevii fiind puşi să susţină atît probe practice, cît şi teoretice. Examinarea teoretică constă din cunoaşterea materialelor, uneltelor, sculelor, instrumentelor, aparatelor, maşinilor şi utilajelor folosite în meseria în care s-au instruit, a proceselor tehnologice necesare pentru executarea produselor şi a regulilor de protecţia muncii. Acei elevi care vor dovedi suficiente cunoştinţe, priceperi şi deprinderi practice vor primi atestarea în meseria în care s-au instruit. Cei care nu vor continua studiile în învăţămîntul superior sau la şcolile postliceale, pe baza atestatului, vor putea fi încadraţi în producţie.

În perioada 1—15 iunie a.c. va avea loc şi examenul de atestare a absolvenţilor şcolii generale de 10 ani, după care urmează ca cei care au primit atestarea în meseria în care s-au instruit să fie încadraţi în producţie.

O altă preocupare a şcolilor în această perioadă este aceea de a stabili condiţiile de organizare şi desfăşurare a **practicii continue de două săptămîni** a elevilor din clasa a IX-a a şcolii generale şi ai anilor I—III din licee. Practica continuă va avea loc în perioada 17—30 iunie a.c. De pe acum se stabilesc cu întreprinderile locurile de muncă, lucrările ce se vor executa de elevi şi cadrele care-i vor însoţi şi îndruma.

Inspectoratul şcolar se va ocupa, împreună cu Direcţia pentru probleme de muncă şi ocrotire socială, de asigurarea încadrării în producţie a absolvenţilor clasei a VIII-a care au depăşit vîrsta de 16 ani, precum şi a absolvenţilor şcolii generale de 10 ani. O grijă deosebită va fi acordată şi încadrării în muncă a absolvenţilor de liceu care nu vor urma o formă de învăţămînt postliceal.

Pînă la 15 iunie a.c. va exista preocuparea de a cunoaşte locurile de muncă ce pot fi oferite de întreprinderi elevilor care doresc să se angajeze în producţie pe timpul vacanţei de vară minimum 30 de zile, mai ales în lunile cînd şi muncitorii pleacă în concediu şi este necesar să se asigure o forţă de muncă suplimentară.

Pentru anul şcolar viitor se extinde numărul centrelor de ateliere şi prin comasarea atelierelor şcolare existente, acolo unde este posibil, astfel ca să se creeze un număr cît mai mare de centre de ateliere puternice pentru mai multe şcoli, acestea oferind multiple avantaje. Organizarea şi desfăşurarea activităţii tehnico-productive în licee se va face **pe baze industriale** cu **plan de producţie**. Într-un număr de 8 unităţi **se va experimenta posibilitatea trecerii la autofinanţare**. Instruirea elevilor se va face în funcţie de **cerinţele indicatoarelor tarifare** din întreprinderi, iar meseriile în care se vor instrui vor fi în **concordanţă cu necesarul de forţă de muncă** din economia municipiului Bucureşti.

Şcolile vor stabili în mod concret în perioada care urmează, împreună cu întreprinderile care le patronează, toate produsele care vor fi realizate cu elevii şi care vor fi defalcate din planul întreprinderilor, astfel încît, odată cu începerea primului trimestru din anul şcolar viitor, fiecare şcoală să ştie în mod concret ce plan de producţie are, ce produse urmează a se realiza cu elevii în cadrul activităţii tehnico-productive care se va desfăşura în atelierele şcolare.

În prezent, atenţia inspectoratului şcolar şi a conducerilor de licee este concentrată în mod deosebit asupra rezolvării multiplelor probleme legate de **cuprinderea în treapta I de liceu a absolvenţilor clasei a VIII-a**. Un număr important de locuri vor fi ocupate de elevii din judeţele ţării, cărora li s-a trimis o listă cu liceele industriale şi profilurile în care se face instruirea, cu rugămintea de a le populariza în rîndurile elevilor, aproape toate putînd să asigure acestor elevi cămin şi cantină.

În mod special se urmăreşte asigurarea bazei materiale necesare la fiecare liceu în parte în anul şcolar următor (ateliere, laboratoare, cabinete tehnice etc.), a materialului didactic etc. În acest scop, fiecare liceu a întocmit un plan concret cu toate sarcinile ce trebuie rezolvate, specificînd termenul de realizare şi cine răspunde de fiecare problemă. Inspectorii au fost repartizaţi, fiecare răspunzînd de cîte un liceu, pentru a urmări şi a ajuta, unde este cazul, la rezolvarea sarcinilor.

Ing. N. DINU
Inspector la Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti

DIN VIAŢA SINDICALĂ

Reuniunile de la Bagdad

Recent, o delegaţie a Uniunii Sindicatelor din Învăţămînt, Ştiinţă şi Cultură a participat la sesiunea Comitetului Administrativ — organ de conducere al F.I.S.E., din care facem parte — precum şi la două reuniuni internaţionale, organizate de F.I.S.E. împreună cu Federaţia Arabă a Educatorilor. Atît sesiunea Comitetului Administrativ, cît şi reuniunile internaţionale, care au urmat-o şi care au fost consacrate analizării diferitelor aspecte ale educaţiei — ca element al dezvoltării naţionale şi democratice — au fost găzduite cu o prietenească ospitalitate de Sindicatul profesorilor din Irak.

Sesiunea Comitetului Administrativ a trecut în revistă principalele aspecte ale mişcării sindicale naţionale şi internaţionale a educatorilor în lumina cursului nou spre destindere şi cooperare, care se afirmă în lume, a subliniat perspectivele care se deschid pentru dezvoltarea colaborării şi amplificarea acţiunilor unitare în mişcarea sindicală internaţională. Pe această bază, au fost scoase în evidenţă posibilităţile noi pe care este chemată să le valorifice F.I.S.E., organizaţiile ce îi sînt afiliate, pentru a aduce o contribuţie specifică cît mai substanţială la dezvoltarea învăţămîntului şi educaţiei, în toate ţările, la promovarea intereselor slujitorilor şcolii

În spiritul Documentului de orientare, adoptat anul trecut la Bucureşti de cea de-a X-a Conferinţă statutară a F.I.S.E., Comitetul Administrativ a dezbătut o serie de iniţiative menite să concure la realizarea unei largi unităţi de acţiune pentru satisfacerea revendicărilor economice şi sociale ale educatorilor, pentru garantarea drepturilor lor sindicale şi a libertăţilor democratice şi pentru o cît mai amplă contribuţie a educatorilor la satisfacerea cerinţelor fundamentale ale celor ce muncesc.

Principalul obiectiv către care F.I.S.E. urmează să-şi concentreze atenţia în perioada următoare îl constituie pregătirea şi organizarea unei largi conferinţe internaţionale, care să dezbată relaţia dintre educaţie, profesie şi folosirea forţei de muncă. S-a apreciat că tema conferinţei este de natură să suscite un larg interes, nu numai în rîndul organizaţiilor educatorilor, ci şi al sindicatelor altor categorii de oameni ai muncii, al specialiştilor în domeniul pregătirii profesionale şi al folosirii forţei de muncă.

Participînd activ la dezbateri, delegaţia Uniunii Sindicatelor din Învăţămînt, Ştiinţă şi Cultură a prezentat unele opinii pe marginea activităţii F.I.S.E. şi a perspectivelor acesteia Subliniindu-se importanţa conferinţei internaţionale pe care F.I.S.E. urmează să o organizeze, s-a scos în evidenţă necesitatea ca aceasta să fie deschisă tuturor organizaţiilor, fără nici o deosebire, ca la pregătirile ei să-şi poată aduce contribuţia toate sindicatele interesate. De asemenea, s-a propus ca această reuniune internaţională să fie concepută ca un mijloc pentru realizarea unui amplu schimb de experienţă, din care fiecare organizaţie participantă să poată desprinde elementele comune ce stimulează cooperarea bi şi multilaterală.

În ce priveşte activitatea de ansamblu a F.I.S.E., delegaţia română a subliniat necesitatea ca ea să se desfăşoare consecvent în spiritul orientării stabilite de cea de-a X-a Conferinţă statutară, să aibă un caracter cît mai concret, să ţină seama de preocupările comune ale educatorilor şi sindicatelor lor din întreaga lume, pentru sporirea aportului social al învăţămîntului, pentru democratizarea sa în toate ţările, pentru educarea tineretului în spiritul păcii şi al prieteniei între popoare şi îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale cadrelor didactice.

Dezbaterile sesiunii Comitetului Administrativ, care s-au desfăşurat într-un cald spirit tovărăşesc, au analizat posibilităţile noi de care dispun în prezent sindicatele pentru a participa din ce în ce mai eficient la eforturile consacrate asigurării unei largi colaborări între toate popoarele lumii, a instaurării pe continentul european a unei păci trainice. F.I.S.E., care cooperează cu marea majoritate a celor mai reprezentative organizaţii ale educatorilor, şi propune să folosească din plin noile condiţii favorabile şi să găsească forme concrete, capabile să ducă la o relansare a activităţii sale. În acest sens, F.I.S.E. urmează să-şi intensifice şi să-şi diversifice activitatea pentru a contribui şi mai eficient la dezvoltarea cooperării sindicale internaţionale a educatorilor din întreaga lume, la lărgirea solidarităţii cu lupta pe care colegii noştri din diferite ţări şi regiuni ale lumii o duc pentru o educaţie şi o cultură democratice, pentru apărarea demnităţii umane, a independenţei naţionale şi a păcii, împotriva rasismului, colonialismului şi a politicii de apartheid.

Sesiunea Comitetului Administrativ a fost urmată de o interesantă reuniune pe tema „conţinutul învăţămîntului pus în slujba dezvoltării democratice naţionale şi rolul organizaţiilor educatorilor". Dezbaterile pe această temă, la care au fost prezenţi activişti sindicali şi personalităţi din domeniul educaţiei din diferite ţări ale lumii, au prilejuit o trecere în revistă a aspectelor generale şi particulare ale situaţiei învăţămîntului, ca factor de progres, au permis efectuarea unui larg schimb de experienţa şi puncte de vedere în ce priveşte atitudinea şi acţiunile organizaţiilor sindicale în această privinţă. Sintetizînd ideile susţinute în intervenţiile diferiţilor participanţi, se poate arăta că reuniunea, în ansamblul său, s-a pronunţat pentru sporirea contribuţiei învăţămîntului la formarea cadrelor, în strînsă legătură cu cerinţele dezvoltării social-economice, la creşterea aportului şcolii, la ridicarea nivelului cultural al popoarelor, la lichidarea stării de subdezvoltare în care mai trăiesc încă mulţi locuitori ai planetei noastre. S-a accentuat necesitatea unor eforturi conjugate de modernizare a învăţămîntului, pentru ca acesta să ofere nu o simplă acumulare de cunoştinţe, ci, mai ales, să dezvolte capacitatea tinerilor de a dobîndi cunoştinţe în mod independent în decursul întregii vieţi şi de a le valorifica creator, de a-şi însuşi deprinderi practice şi a-şi dezvolta aptitudinile generale, de a putea recurge mereu la noi procedee de gîndire şi motiuri de acţiune. Aceasta înseamnă, de fapt, formarea la tineri a capacităţii de adaptabilitate, de integrare în viaţa socială.

Abordînd problema democratizării învăţămîntului, dezbaterile reuniunii au demonstrat, o dată în plus, că această problemă se poate rezolva numai în contextul existenţei unei democraţii veritabile la nivelul societăţii, educaţia şi instrucţia publică constituind o reflectare firească a relaţiilor existente pe plan social. În acest sens, exemplul învăţămîntului din ţara noastră, din celelalte ţări socialiste a fost deosebit de ilustrativ.

Aşa cum s-a desprins cu claritate din dezbateri, învăţămîntul, prin conţinutul, formele şi accesibilitatea sa, constituie un factor important care concură la dezvoltarea democratică naţională, la cultivarea în rîndul tineretului a celor mai generoase idei şi concepţii. Tocmai de aceea, în deplin consens, participanţii la reuniunea de la Bagdad s-au pronunţat pentru amplificarea contribuţiei sindicatelor în această direcţie, pentru lărgirea cooperării dintre ele în sprijinul dezvoltării în întreaga lume a unui învăţămînt democratic, de masă. Ultima din cele trei reuniuni de la Bagdad a fost consacrată problemelor educaţiei tineretului palestinian. Reuniunea a prilejuit o largă discuţie privind contribuţia organizaţiilor sindicale pentru a sprijini eforturile de soluţionare pe cale politică a problemelor încă nerezolvate ale poporului palestinian, a tineretului său studios. Luînd cuvîntul, delegaţia noastră s-a pronunţat pentru reglementarea cît mai grabnică a conflictului din Orientul Apropiat, pentru edificarea unei păci drepte care să permită ca realizările ştiinţei şi culturii să fie accesibile pentru toţi tinerii, fără deosebire de naţionalitate, de sex, de religie, pentru ca fiecare naţiune să poată folosi educaţia şi învăţămîntul pentru dezvoltarea sa economico-socială.

Întîlnirile sindicale de la Bagdad au constituit un bun prilej pentru organizaţiile participante de a trece în revistă evoluţia mişcării sindicale a educatorilor din ultimul timp, obiectivele sale de actualitate, de a defini direcţiile activităţii Federaţiei Internaţionale a Sindicatelor Educatorilor — F.I.S.E. — în vederea obţinerii de noi succese în activitatea sa pusă în slujba dezvoltării educaţiei şi învăţămîntului, a promovării intereselor şi drepturilor educatorilor, a întăririi colaborării şi păcii între popoare.

MARIA STĂNESCU
preşedintă a Uniunii Sindicatelor din Învăţămînt, Ştiinţă şi Cultură

MINISTERUL EDUCATIEI ŞI ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

INSTITUTUL POLITEHNIC — IAŞI

ANUNŢĂ

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

Facultatea de mecanică

1. Şef lucrări, poz. 13, Catedra de maşini-unelte şi scule, disciplina Exploatarea maşinilor-unelte.

2. Şef lucrări, poz. 16, Catedra de maşini-unelte şi scule, disciplina Construcţia şi exploatarea dispozitivelor.

Candidaţii la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România.

Termenul pentru depunerea actelor este de 30 de zile de la data publicării acestui anunţ în Buletinul Oficial.

Concursul se va desfăşura la sediul Institutului politehnic din Iaşi în 30 de zile de la data expirării termenului de înscriere.

Institutul agronomic

„ION IONESCU DE LA BRAD" — IAŞI

ANUNŢĂ

scoaterea la concurs a postului de şef de lucrări la Facultarea de horticultură, catedra de mecanizarea agriculturii, disciplinele : conducere tractoare şi maşini agricole, poziţia IV/12 din statul de funcţiuni pe anul universitar 1973/1974.

Candidaţii care doresc să se înscrie la concurs, vor depune în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunţ in Buletinul oficial, la rectoratul Institutului agronomic din Iaşi, aleea M. Sadoveanu nr. 3, cererea de înscriere impreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6, privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Concursul se va ţine la sediul institutului în termen de 60 de zile de la expirarea termenului de inscriere.

RECTORATUL

Vă invităm să ne vizitaţi la standul nostru din cadrul Tîrgului Internaţional Bucureşti, 12—19 mai 1974

Paged

Întreprindere pentru comerţul exterior exportator polonez exclusiv de :

— ARTICOLE ŞCOLARE ŞI DE BIROU
— CAIETE, CREIOANE, HÎRTIE DE SCRIS DE CALITATE SUPERIOARĂ, BLOCURI DE CORESPONDENŢĂ

PAGED
00—950 Warszawa — Polonia — Căsuţa poştală : 991.
Plac 3 Krzyzy 18. Telefon : 29-60-41.
Telex : 814221

PUBLICOM

Redacţia şi administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon : 17 60 20

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"